

CON ONG

tuần báo trào phúng đời lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBC)

SỐ 175

12 TRANG 20 TỶ
TUẦN LỄ TỪ 5-8
ĐẾN 12-8-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bếp : MINH VÕ — Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH — ÔNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
@ 74++

BẦU CỬ SẠCH BẦU CỬ BÀN

Cuộc bầu cử Tổng Thống sẽ diễn ra sau cuộc bầu cử dân biểu tới hơn một tháng, nhưng dư luận đang chú ý tới cuộc bầu cử Tổng Thống nhiều hơn là cuộc bầu cử dân biểu. Đó

là chuyện dễ hiểu, vì chức vị Tổng Thống quan trọng hơn dân biểu.

Dư luận quốc tế quốc nội đang sôi nổi về việc "làm thế nào để cuộc bầu cử được trong sạch". Sôi nổi, vì người đặc cử không quan trọng bằng cuộc bầu cử. Cuộc bầu cử trong sạch hay bán thiu sẽ quyết định vận mạng của Việt Nam.

Một cuộc bầu cử trong sạch, sẽ phản ánh được đúng ý nguyện của dân, người đặc cử sẽ có uy tín, sẽ có thể để làm việc, sẽ

được Nhân dân và Quốc tế nể trọng.

Ngược lại, một cuộc bầu cử bán thiu sẽ đi ngược lại trào lưu dân chủ, phản bội ý nguyện nhân dân, và người đặc cử sẽ không đủ uy tín để làm việc.

Có nhiều người nghĩ một cách ngây thơ rằng : miễn đặc cử cái đã rồi đầu sẽ vào đấy.

Nhưng người ta quên rằng Tổng Thống Lý Thừa Vãn tại Đại Hàn đã chỉ bị lật đổ sau khi đặc cử trong một cuộc bầu cử thiếu trong sạch.

Những sự việc đang diễn ra làm người ta lo ngại cho sự trong sạch và tốt đẹp của cuộc bầu cử sắp tới. Khoản 7 đến 10 luật bầu cử Tổng Thống bị cả nước chửi bới thậm tệ, nhưng rút cục vẫn được giữ lại bằng mọi giá, mọi thủ đoạn. Nói rằng cần điều khoản này để loại bỏ ứng cử viên Cộng Sản, và bảo đảm cho cuộc bầu cử được đứng đắn. Nhưng thực tế cho thấy kẻ bị mất quyền ứng cử là đương kim Phó TT Nguyễn Cao Kỳ!

Trước "tám gương" của PTT Kỳ, có thể Đại Tướng Minh cũng rút lui luôn. Như thế chiếc ghế Tổng Thống sẽ về chủ cũ.

Ý kiến của một số giáo chức

Trước phong trào phản đối tăng học phí vừa được chúng tôi đề cập một số giáo chức trường NC đã có ý kiến gần giống với CON ONG như sau :

— Các hành động đập phá kể trên không phải là phương thức bày tỏ nguyện vọng một cách chính đáng của đa số học sinh và cũng không đáp ứng đúng ước vọng của giáo sư, trái lại còn làm gián đoạn sự học tập của học sinh cũng như sự giảng dạy của giáo chức]

Các hành động đập phá kể trên chỉ có tác dụng kích thích và bồi dưỡng tinh thần nổi loạn cho các học sinh còn nhỏ tuổi, làm cho xã hội miền NAM đã hỗn loạn càng thêm hỗn loạn

— Chính quyền đã không có kế hoạch ngăn ngừa trước để tránh những sự việc đáng tiếc như đã xảy ra, và cũng không có biện pháp cấp thời bảo vệ an ninh cho trường sở ngay sau khi bị đập phá.

Nhóm giáo chức này yêu cầu :

1) — Tất cả những người chủ xưởng bạo động hãy chấm dứt ngay những vụ đập phá, hành hung, xét ra có hại nhiều cho học sinh và giáo chức hơn là giới chủ trường.

2) — Chính quyền phải có biện pháp thích nghi để bảo vệ sự học tập liên tục của học sinh và sự giảng dạy của giáo chức.

3) — Bộ Giáo Dục cấp thời ban hành một quy chế tư thục để làm căn bản cho sự đều hòa quyền lợi của các giới liên hệ.

Nhận xét rằng những hành động đập phá chỉ có tác dụng kích thích tinh thần nổi loạn của học sinh là đúng, việc đòi hỏi Bộ GD cấp thời ban hành Quy chế tư Thục cũng đúng nhưng qui hết trách nhiệm giải quyết vụ này cho Bộ GD không phải là việc mới. Tất cả chúng ta đều có trách nhiệm góp phần giải quyết vụ này vì tương lai của con em chúng ta, một lần nữa, nhóm Con Ong mong tất cả chú ý đến đề nghị 2 điểm trên của chúng tôi và cấp thời chọn một quyết định

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRU-SINH (antibiotiques)
- 3 KANG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

MINH HỒ NHÂN HIỆU TRÁI TIM

vọng

Chánh Vương đã bảo cuộc bầu cử sắp tới sẽ rất trong sạch. Người còn dự tính bỏ ra cả 4,5 chục triệu để lập một phòng thông tin tối tân cho bọn thợ viết ngoại quốc tới xem có sự trong sạch ở đó,

Như vậy thì cuộc bầu cử sắp tới quả

có sự trong sạch, Ông Kỳ, ông Minh cứ nghi ngờ là có sự «bần thiêu», đó là một sự nghi ngờ tầm bậy. Chánh Vương đã bảo là bầu cử sạch sẽ và chắc rằng trong thâm tâm Chánh Vương cũng thích như thế.

Nhưng nếu chẳng may có có sự bần xảy ra là do bọn thuộc cấp bên dưới gây nên. Bọn này tưởng lầm Chánh Vương không ưa sạch sẽ nên có thể, vì để lập công, mà họ đã tạo ra một đồng bàn thiêu Việc Đổ, Tinh, Thị trường không chịu thi thực chữ ký cho ông Kỳ mặc dù đã sát tới ngày ký sổ nhận đơn, cũng nằm trong sự lập ng đó. Họ tưởng rằng có thể Chánh Vương sẽ thiếu chữ ký giới thiệu nên có thiện chí làm sẵn một số phiếu bất hợp lệ, kêu đám nghị viên vốn ngày thơ tới, cho ăn no rồi nhờ ký dùm, cộng thêm một chút đe dọa. Bọn nghị cục không những ngày thơ mà còn là những kẻ hay rét, lại lờ ăn cơm, ăn tiệc của người ta, không ký sao được. Họ bèn «lờ tay», ký một phát.

Thế là các thuộc cấp của Chánh Vương đã tự động «tồn kho» được rất nhiều chữ ký cho Người, tạo nên một sự khan hiếm trên thị trường chữ ký, khiến cho có kẻ đã phải dùng tới cả những chữ ký «sái nh» vô hiệu lực. Nạn nhân đó chính là ông Phó râu vậy. Ông này đang thiếu hụt chữ ký, đang lùng đi mua chợ đen mà cũng không ra. Rồi ông ta nổi nóng, đe dọa sẽ vác biều ngữ xuống đường, tới Phủ hỏi thẳng Chánh Vương cho ra lẽ.

Nhưng quả thật Chánh Vương bị hăm oan. Người không hề biết tới sự đầu cơ tích trữ chữ ký một cách bất chính kia. Đó là do bọn thuộc hạ của Người làm bậy. Người đã bảo cuộc bầu cử sắp tới rất trong sạch kia mà.

Nếu đúng như vậy thì đề nghị Chánh Vương hãy phạt thật nặng bọn thuộc cấp đã lập công một cách bất chính cho Người bị mang tiếng. Có thể vì bọn này mà cuộc bầu cử sắp tới sẽ không được sạch sẽ đúng như ý Chánh Vương mong muốn.

Sau đó, để tỏ thiện chí, Chánh Vương nên lấy hết số chữ ký còn dư trong kho đem nhường lại cho ông Kỳ. Chỉ ít ngày nữa, những chữ ký này sẽ bị ế và sẽ thành vô dụng. Người tiếc làm gì mà giữ lại. Ông Kỳ đang thiếu chữ ký, nếu vì thế mà không ra tranh cử được, chắc chắn ông ta sẽ đổ tội cho Chánh Vương, cho rằng Người đã về hứa với thuộc cấp, đầu cơ tích trữ món chữ ký để ngăn không cho ông Kỳ ra ứng cử. Mà Chánh Vương thì chắc rằng không «bần thiêu» như thế.

Khi số C.O này phát hành, thời hạn nộp đơn đã mãn, không hiểu Chánh Vương có chịu nhường bớt chữ ký cho ông Kỳ không? Nếu làm được việc này, Chánh Vương sẽ có thể là người quân tử...

LÃO DƯƠNG

Vườn truyện dài ứng cử

Kỳ trước C.O đã nói tới một vài thủ đoạn ám hại nhau của một số ứng cử viên khả kính vào viện Hạ bộ năm nay. Nhưng câu chuyện ứng cử và tranh cử dĩ nhiên không phải chỉ có bấy nhiêu, dĩ nhiên còn diễn ra đều đều như sau này. Do đó phái viên C.O đã lại thâu được một số kế hoạch vận động mới của các ứng cử viên :

— Tại đơn vị I Saigon, nhiều cử tri bỗng dưng nhận được bao thư cóc có tiền bạc gì cả, mà chỉ có một tờ giấy viết một câu hỏi điên khùng « Xin làm ơn cho biết tui có nên ứng cử không? » Lẽ dĩ nhiên nếu có ai ngứa miệng trả lời « không » thì con nhà ứng cử viên vẫn cứ ứng cử như thường chứ đâu quan tâm mẹ gì đến lời khuyên rất xác đáng kia.

— Cũng tại đơn vị trên một anh thợ cái tỏ ra khôn học máu mồm bằng cách cho con trẻ đi từng nhà thăm cử tri và hỏi cử tri đang cần gì thì xin cho biết? Vô phúc cho đảng cử tri nào ngày thơ và chúa mường tưởng bở, vội ngộ ý đang đang cần tí tiền còm đong gạo... thì bèn được hứa hẹn rất sôm là để đợi khi nào «ông» đắc cử sẽ tính bì giờ hãy sửa soạn bỏ phiếu cho ông cái đã...

— Tại Gia Định một ông chủ hầm đá ngày thường vẫn bán đá với giá cắt cò, nhưng nay vì ông chót nạp đơn ứng cử nên ông đành bóp bụng chờ từng xe đá xanh đến dâng các sư, các cố theo giá miễn phí dâng mong mỗi các sư có đền đáp lại bằng cách răn dạy con chiền đệ tử nhớ bỏ phiếu cho kẻ cho ăn ... đá.

— Tại Biên Hòa, một ông quan năm chả hiểu làm giàu ở đâu và từ bao giờ mà coi mỗi mạp địa lắm. Mặc dầu còn cả tháng trời nữa mới đến ngày vận động chính thức, nhưng ông đã đãi vàng các viên chức xã ấp tại đơn vị ông ra ứng cử ăn nhậu tới phứa thứ ba. Như vậy có nghĩa là từ nay cho tới ngày đi bầu kế hoạch ăn nhậu của ông quan năm ứng cử viên sẽ còn tái diễn nhiều lần nữa.

— Trong khi đó tại Long An, có một chị lang thuốc nạp đơn ứng cử đã tỏ ra rất chịu khó săn sóc đến sức khoẻ đồng bào, bằng cách khuân từng xe thuốc bổ thận cường dương đến phân phát cho bọn cử tri ốm yếu tặng kẹo con nít để dụ khị bố mẹ nó bỏ phiếu cho mình...

— Đứng trước phong trào «thi ân bố đức», như trên của đám ứng cử viên con so, đám DB đương nhiệm hẳn nhiên phải lấy làm một sự nóng lòng thót ruột không chịu được, nên đa số cũng đành can rằng si tiền ra hối lộ cử tri cho khỏi thua kém người ta, nguy hiểm lắm. Thế là lại có màn đãi ăn đãi nhậu, thăm hỏi tặng quà đủ thứ... cứ như thế những người thân tình cật ruột với nhau mặc dù trong suốt bốn niên qua các ông đại diện trong Hạ bộ vẫn có thói quen coi cử tri như người đưng nước lã. Mẹ kiếp ! Toàn là phường ăn cháo đá bát cả.

Bức Mạ

Lập... ông có đuôi chó của máy ông Nghi hờn...
Mấy ngày qua thiên hạ bỗng thấy một số nghị hờn, dẫn đầu là nghị Nguyễn duy Bảo và Hoàng đình Từ của HĐT Gia Định, lên tiếng tố cáo Chánh vương đã bao thầu chữ ký của đảng nghị hờn cả nước đang chen ép Phó vương trong vấn đề thực thi điều 10 khoản 7.

Điều đáng cười nhất là theo các đảng nghị hờn vừa nói, thì số dĩ trước đây họ si nhê giầy giới thiệu cho tổng tổng là vì sợ bị làm khó dễ nọ kia, nhưng nay mọi chuyện đã trôi qua rồi, họ hết sợ rồi, nên họ phải nói lên tiếng nói trung thực của củ tí mình nghĩa là họ rất thích si nhê giầy giới thiệu cho Phó vương hay nói nôm na là chỉ thích «phủ suy» chứ chẳng thích phủ thịnh tí tí nào, Bó đũa nào nói sáo đây.

Nghe xong những lời tuyên bố sặc mùi quân tử từ kẻ trên, bọn nham nhỡ C.O. đã lấy làm cảm động ra rít, toan bảo nhau bóc thòm các đảng nghị hờn quân tử này rõ thật kịch liệt để may ra họ được trúng cử vào viện Hạ bộ thì hèn cho tằm đồ dân tộc biết mấy.

Nhưng cuối cùng, sự nghĩ ra một điều, bên đem một bản danh sách ra so, thì thấy tất cả trên chục ông nghị hờn quân tử này vừa mấy tháng trước đều là những người hồ hào lập kiến nghị ủng hộ Chánh Vương hết mình tự động si nhê kiến nghị để trên trong van nài Chánh vương hi sinh thêm 4 năm nữa trước hơn ai hết. Hóa nên mưu

toan bóc thòm của bọn C.O. liền xếp lớp lên một khi và thay thế bằng một cái đầu hỏi số bự: Tại sao thế nhỉ? Phải chăng các đảng nghị hờn ngay quân tử này vừa được hứa hẹn một bao thơ chẳng?

Truyện dài QYV Nha Trang
Một số lớn thương bệnh binh tại QYV Nguyễn Huệ ngoài Nha Trang vừa gửi thư phản kháng lên thượng cấp về hành động đối xử được mô tả là dã man tàn bạo của một số nhân viên thiếu lương tâm nghề nghiệp đối với những quân nhân đang nằm điều trị. Bằng chứng điển hình được nêu ra trong thư phản kháng là mấy bữa tuần qua, thầy đội N. điếm trưởng QYV đã ra tay đánh đập một thương bệnh binh vì anh này cả gan dám xin ra ngoài mua thực phẩm. Khi nạn nhân bị đánh ngất xỉu rồi, thầy đội N. còn hống hách chửi chửi lớp «thằng nào lảng cháng ra ngoài mua bán tao ạchnh chết hết», Ghê thấy mẹ,

Ngoài ra, tìm hiểu «rau xa» hơn chút nữa, bọn C.O. còn được biết ngoài việc cấm anh em TBB ra mua bán bên ngoài ông quan tư quản lý QYV còn ra lệnh không cho thân nhân họ được mang theo thực phẩm quả bánh khi vào thăm, bởi lẽ «đường như» ông quan tư lo xa để cho các thân nhân TBB tiếp tế thì dân như thế lờ các chủ thầu câu lạc bộ trong QYV lỗ vốn sao?

Bọn cá mập sống trên xương máu công nhân
Một nhóm công nhân khuôn vác thuộc nhà máy cộng đồng bên Phạm thế Hiến vừa báo đến tòa soạn C.O. để nhờ tố cáo hành vi hiếp đáp và ăn bẩn của mấy con cá mập tại đây. Suốt từ bảy tám năm nay, từ ngày nhà máy cộng đồng này được thiết lập, có hai ông công chức lãnh lương nhà nước nhưng lại không kiếm luôn «chức» đại diện cho anh em công nhân lao động. Một ông tên là Phạm văn Kh. giám thị nhà máy và ông thứ hai là Lê văn T. phụ tá. Trước khi trở thành người của nhà nước tại nhà máy cộng đồng Phạm thế Hiến, ông Kh. đã từng ở ấp tam thảng vì thành tích cao bởi ông cũng như ông T. đã một thời mần phú lít cho nhậm. Do đó từ

khí trở thành đại diện công nhân, cả hai ông đã trở nên cấp bải trạng rất ăn ý trong vấn đề đề đầu vác công nhân để bóc lột. Chẳng hạn theo giá biểu của bộ Leo Động ấn định cho mỗi công nhân khuôn vác một bao 50 ký từ ghe lên kho được trả 23 đồng 87, nhưng hai ông đại diện chỉ trả có 9 tí bốn các rưỡi. Số dư hai ông chia nhau ăn sải vung vít và để dành mua chuộc những nhân vật tại to mặt lớn đảng rùng cổ địa vị và dần dần cũng tên công nhân cũng đầu cứng cổ.

Bởi hành động của... ông công chức đại diện mỗi ngày một bạo ngược quá quắt, anh em công nhân nhà máy cộng đồng Phạm Thế Hiến chịu đời hết thảy nên đã vận động tổ chức một cuộc bầu ban chấp hành nghiệp đoàn chính thức, thì liền bị Kh. và T. tung tiền mướn du đảng đến hăm dọa xin tí huyết tí gân. Sự việc này xảy ra lổa lổ giữa thanh thiên bạch nhật, ông có quận tám đương như cũng được biết đầy đủ và trường tận hơn ai, vậy mà không hiểu sao vẫn giữ thái độ hoàn toàn... trung lập? Là ghê!

Tinh thần địa phương!
QUẢNG NGÃI: Chắc có lẽ trong số các vị chỉ huy địa phương chưa có ai có tinh thần địa phương bằng đại tá Ngô văn Lợi. Người dân địa phương ở Quảng Ngãi hãy hoan hô tinh thần địa phương của đại tá Tinh trường nhà lâm lâm. Bằng cơ hiên nhiên là đại tá Lợi đã loại các nhà in ở địa phương khác tới dự cuộc đấu thầu in phiếu bầu ở Quảng Ngãi với lý do việc ở Quảng Ngãi xin để dân Q.N làm, dân «xứ» khác đừng có xa vô!

Tuy nhiên «địa phương tinh» của Đại Tá Lợi sẽ được hoan nghinh hơn nữa nếu trong cuộc đấu thầu in phiếu bầu này Đại Tá Lợi làm lợi cho ngân quỹ quốc gia nghĩa là đạt được cái giá dưới 32xu 1 lá phiếu của một nhà in ở Saigon ra thầu nhưng bị loại về không phải là dân địa phương. Chứ nếu trái lại thì cái địa phương tinh kia có nghĩa là một sự âm mưu trắng trợn để chia chác với công dân «Quảng Ngãi quốc» điều đó khác coi làm và chắc Viện Giám sát và Bộ nội vụ khó tha!

QUẠT MỒ

Tự vạch áo cho người coi lưng

Theo dõi kết quả, công việc làm của các hội đồng tuyển cử trên toàn quốc đối với các ứng viên ĐB nhiệm kỳ 71 - 75, phái viên C.O. đã đúc kết được một nhận xét tiêu lâm không chịu được về các nhân vật bị bác đơn cả đực lẫn cái. Đẹp bỏ

những người bị bác vì trường hợp quân dịch không liên tục, vì những án chính trị này nọ mà luật lệ không cho phép... hi sinh, có rất nhiều liên anh liên chị mãi sau khi nghe tin mình bị mời xê ra cho người khác tranh cử mới cảm thấy là hổ to rồi, khi không lại vạch bỏ nó áo cho thiên hạ chiêm ngưỡng tấm lưng ghe cóc mắt vệ sinh của mình. Số là những anh chị kẻ trên trước giờ vẫn có tật cầm nhâm, có máu buôn bán đồ lậu, có tánh ưa nhận những chức này trước nọ mặc dầu sự thật chỉ là thường dân các kẻ ngoài đời v.v... nên đã từng được hân hạnh giải tòa lãnh án, nhẹ thôi, có khi chỉ là án tù treo cũng nên. Nhưng vốn là người khiêm nhường nên các anh các chị dấu diếm những án tích này kỹ lắm, chẳng muốn cho ai biết đầu là người thân.

Rồi thời gian lặng lẽ trôi qua, đến kỳ bầu cử, các anh các chị ngỡ nhà nước đã xá tội lỗi của mình nên cũng háng hái nạp đơn ứng cử giống y như thiên hạ vậy. Không ngờ nhà nước lại nhỏ

nhên, đã chẳng xá xóa còn chưa trở về tra lý lịch rồi báo tin cho hội đồng tuyển cử. Thế là đơn bị bác cái rụp, các anh các chị trong bụng lấy làm hối hận và vì mắc cỡ lắm, nhưng ngoài mặt cứ phải giả vờ tinh bơ chửi rinh nhà nước độ c tài, đàn áp đối lập. Nghĩ chỉ tội nghiệp cho hai chữ đối lập bị hơi bựa đầu độc kỹ quá.

Hãy mạnh dạn vạch mặt bọn qui đấm đục mề

Báo chí thủ đô, ra ngày 2.8-71' đã loan tin: «Có 2 con Quỷ Râu Xanh... Góc Mỹ Đem ở Bình Hòa đã sa thải, các nữ nhân viên vì... không chịu hiến thân cho chúng».

Câu chuyện... gái Việt đi lấy Mỹ, kể cả tinh nữ hoặc các bà được đời gọi là mệnh phụ phu nhân. Cũng vẫn cứ mê Mèo và bỏ chồng tinh bơ — Ở cái xứ này, thiên hạ nghe đã nhảm tai. Thét rồi, me Mèo trở thành một sự «đời đời» đầy mai mỉa!

Đã biết bao nhiêu gia đình... trong nháy mắt bị sụp đổ tan tành — Chỉ vì tội Mèo hiểu sắc — vung đô la ra để mua chuộc những á đàn bà trác nết.

Trong một số tới Con Ong sẽ trang trọng mở một chiến dịch... Vạch Mặt Bọn Mèo Phá Hoại Gia Càng Người Việt!

Điều nên biết là giới chức cao cấp Mèo tại VN đã ra lệnh cấm triệt để sĩ quan của họ — không được ềng ềng giờ trò nham nhỡ với gái Việt đã có chồng. Thằng nào lằng phếng sẽ bị tổng cổ về nước nội 24g. Tuy thế đối với mấy ông chồng bị mất vợ phần vì sợ...tai tiếng, phần vì hận kẻ bạc tình nên đa số đã phải cắn răng làm thỉnh. Giờ đây Con Ong sẽ tiếp tay với các bạn để chặn đứng hành động của tội Mèo 35, gây điều đúng cho bao

gia đình VN. Ai là nạn nhân hãy mạnh dạn lên tiếng Coa Ong sẽ làm cho ra lẽ.

Họ Lưu... đúng giờ họ tru mạnh
Tuần trước Con Ong đã kêu gọi bà con cử tri nên thận trọng khi bỏ phiếu — vì có cả Châu đích tôn của Lưu Vĩnh Phúc, tướng giặc Cờ Đen... cũng ra ứng cử.

Đó là, sinh sáng Lưu Vĩnh Thái chủ trường dạy lái xe Vạn Quốc — Tên này đã được một tay văn nghệ sửa mùa, đóng vai có văn... do đó, Lưu Cờ Đen đã ba hoa, bốc láo rằng:

— Vì muốn mập mờ, đớp phiếu của cử tri hạ tầng, nên y cho in danh thiếp chữ tàu cứ làm như Lưu Vĩnh Thái là con cháu Giặc Cờ Đen thứ thiệt Còn thì Thái quê quán tại Nam Định, loại giao chỉ 100 0/0.

Nghe qua luận điệu rề tiền này đủ biết họ Lưu đúng là giòng dõi LƯU MANH... Toan lừa gạt cử tri gốc Chệt. Tên Lưu Vĩnh Thái, còn hồn xược thách rằng «Tao có cả mỏ vàng vùi sâu dưới đáy biển có thằng cha nhà báo nào dám phóng sự điều tra thử coi...» Đồng bào ta hãy ghi nhớ tội Lưu Manh này để gạch tên gặp khi đi bỏ phiếu...

Nhắn Tin

BẠN ĐỌC MIỀN TRUNG: Tòa Soạn Con Ong không có ai tên là Tùng Sơn và Cổ Ngọc.

Mọi sự lạm dụng danh nghĩa Con Ong để làm bậy chúng tôi sẽ dành quyền truy tố trước pháp luật

Thành thực cảm ơn các bạn.

C.O

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tr. De Saigon - Đ.T: 91375, 91266, 23711 (3 giầy liền)

- KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đời mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỹ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN THANH XUÂN
 VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau).
 Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thào Viên) gồm 4 hệ thống Phiến Dịch.
 Phòng ăn Phương Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)
 Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách)
 Tất cả đều được trang bị tối tân.
 Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn nhất Thủ Đô.

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

KÈ TỪ 1-8-71 LÍNH MÈO TRÚT BỎ ĐỒ TRẦN

DI ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

Vua Lao Động tiếp tay cho CHO TÀI PHIỆT VÀ BA TÀU!

Có lẽ ông Vua Lao Động họ Trần, đã đánh hơi thấy

Tâm sự của 1 ông nghị...

SAIGON.—Theo nghị viên Phạm ngọc Hợp Tổng Thơ Ký Hội đồng đô thành đã... ta oán với Con Ông rằng thì là:

— Tui không dám dẫu mấy anh, là... vì tôi đã ký giấy giới thiệu me sừ Thiệu --đủ thừa nay tôi vẫn chống ông ta đến cùng.

— ?!

Thấy nhà báo tròn mắt ngạc nhiên, nghị Hợp nói tiếp:

— ... Thưa, vì tôi ra ứng cử lần này tiền bạc thiếu thốn mà «Chơi lại ông Thiệu» thì kẻ như mình sẽ tịch Do đó, phải nhắm mắt ký giấy giới thiệu ông Thiệu. Rồi tôi lại đến gặp thăng ông Ký để nói với ông rằng «Tui xin ủng hộ ông trên mọi lãnh vực. Song về vụ ký tên giới thiệu tôi bắt buộc phải ký cho đương Kim Tổng Thống bởi cái thể của tuiket quá» Đây... là tâm sự của Tổng Thơ ký Hội đồng đô thành Phạm ngọc Hợp đã nói với Con ông lúc 22 giờ kém 10 đêm 2.8.71 tại nhà ký giả L.C xin đừng tin nguyên văn và xin miễn phiền loạn... Ôi cuộc đời!

ngày tàn... trong hẻm cụt — nên đã trắng trợn làm chuyển tàu vét, bằng cách... đứng ra ủng hộ bọn ứng cử viên loại tài phiệt và bọn mai bán gốc Chệt... đang hung hăng nhất quyết chui vô Hạ viện kỳ này bằng mọi giá!

Trong số đó, Trần Bút Bảo đã tiếp tay cho đốc tờ Bùi kiện Tiến— một ông già 70 còn ham danh, tính mẫn dân biểu để trước khi chui vào sơ mi gỗ... khỏi hậm hực!

Nhà đốc tờ... cha đẻ của đầu khuyển Diệp đã phát tiền vùng vít... song... khôn nạn thay cho lão Vi... mấy thằng ăn có, lại do ông Tô Sư Hit Tô Phe họ Ung tên Hồ—hiện là cố vấn cho đốc tờ Tin—Sấn đệ tử bu quanh bàn đèn. Ung tiền sinh, họ tập họp xã đảng Tiên ông, rồi họ Ung tự phong cho mỗi chú một chức Ký giả bự—ở các báo... Lãng Kãng Kê, rồi...bóc, nhặng là linh hồn của làng báo để nằm trong tay Sư Tô Hit Tô-Phe. Thế là cứ... tính bơ, mỗi ký giả... giả gốc Tiên, lãnh 3 bó, mỗi chú khi về tới bàn đợi bản khí, lại phải nộp hoa hồng cho đàn anh dân mỗi 50%.

Nghe nói, đốc tờ Tiến đã phát ra tới một triệu ba — mà... chưa trúng một cha nhà báo nào là thứ thiệt—Trái lại toàn là đại binh Tiên Ông... đây sái sản mạo danh đại ký giả lãnh tiền phẩy phây.

Cũng năm trong số được Vua Lao Động yểm trợ có Gà Lâm Minh Lê và mấy chú Chệt hủi hạng nặng... Mỗi chú đều sái một tụi viên báo chí để chuyên lo... các dịch vụ nhà báo Song tất cả đều... bị đưng đầu với bọn đi lấy quàng cáo mạo danh báo chí.

Thầy kệ cha tụi Chệt... ngu dốt cho chúng mi chết luôn. Có điều Vua Lao động... mà đi chạy theo đuôi Chệt... há không sợ anh em lao động... ghê tởm còn gì là uy tín để chỉ đạo anh em...

Bà Phạm Đăng Lâm ra đi không hẹn ngày về

Theo tin của ông tài xế riêng— chuyên lái xe tu bin cho gia đình ông bà đại sử Phạm đăng Lâm đương kim Trưởng phái đoàn VNCH tại Ba Lê... đã than vãn với nhà báo rằng: (đương sự ở cạnh nhà báo) .. «Không hiểu vì biến chuyển thời cuộc đầu đuôi xuôi ngược... nó ra làm sao mà kỳ này bà Phạm đăng Lâm mới về Saigon (từ 24 đến 29-7-71) đã thu xếp dọn dẹp rất kỹ càng và giải quyết toàn bộ... linh tinh đủ thứ trong gia đình để... đi một đường vĩnh biệt Saigon yêu dấu. Bà đại sử họ Phạm... đã hỏi thăm bác tài xế trung thành ấy đôi lời về gia cảnh... rồi tặng tay lên phi cơ bay đi Tây. Vốn thân phận lái xế thấy bà chú lớn... khăn gói quả mướp ra đi... không hẹn ngày về. Bác tài lo quá chạy qua hỏi nhà báo «chuyện gì vậy?» Nhà báo.. đành lắc đầu thờ dãi không biết nói ra sao?

SAIGON — Tin từ Tổng hành dinh quân lực Mèo tại V.N vừa tiết lộ : « theo mệnh lệnh tối mật và tối khẩn của Ngũ Giác Đài từ bên kia trời tây gửi qua xứ An Nam này, đã chỉ thị cho toàn thể quân nhân Huế Kỳ kể từ 1-8-71 dù là trong hay ngoài giờ làm việc khi cần đi bắt phố, ai nấy đều phải ăn mặc đồ ka ki (tenu-sortie) Lệnh này áp dụng trên toàn lãnh thổ Miền Nam tự do.

Loại quân phục tác chiến, thường gọi quần áo trận, hay là quần «công ba», từ giờ trở đi, miền xứ dụng. Sự kiện này, có nghĩa là người anh em ngầm O.K với ai đó? là tụi mình dèch choàng nhau nữa, trên nguyên tắc. Tụi ni cho lính tráng mặc đồ đi chơi để nói lên dấu hiệu «phi-ni-la-ghe». Và cái bộ đồ «công-ba» làm tụi thường được dân ta mệnh danh là «đồ trận bắt gà» sẽ bị bỏ kho!

Âm thầm «Ô rơ lui»

Từ Saigon đi Vũng Tàu, người ta đặc biệt lưu ý đến sự vắng mặt của người bạn Thái Lan và cả ông bạn Úc cũng biến đâu mất tiêu? Họ «ô rơ lui» từ hồi nào chẳng có ma nào biết? Thay vì thời kỳ đến đây anh em được chào đón tưng bừng cũng chờ quạt quân nhạc, ca hát tụi bui.

Ấy thế mà khi các bạn «say ô-na-ra» mảnh đất khô nứt này, sao mà âm thầm và kín đáo thế. Các bạn để

lại bao năng ly-phụ, phải ôm hận ngàn thu! Trong lúc đó thì, ở miền Trung, mấy bạn Cao-Ly cũng «a-la-de» tà tà làm cho dân ta trót quên mùi sấm Đại-Hàn, thấy nhớ nhưng vương vấn đảo đê. Và cũng như ai, khi các bạn tới Qui-Nhon, báo chí An-Nam đón mừng các bạn linh đình Nay về nước, sao nữa... làm li chẳng nói nên lời...

Chiến dịch «Bay bổng hay là «Bay biển»

Để giải thích về lời phiến trách của đồng bào ta, trước sự ra đi - lạng lẽ của bạn đồng minh, 1 giới chức bự tở bố cỡ sao chói lóa, đã nghiêm chỉnh cho biết rằng việc tiến binh, là 1 vấn đề không khó, song cả 1 khối quân lực đồng đảo, khi lui binh là cả 1 chiến lược tân kỳ. Do đó, cuộc rút quân lần này được mô tả là «Một chiến dịch «bay bổng» hay «bay biển» hãy thử tưởng tượng, đoàn đại binh vì như một đồng khối mù mịt, nay sẽ bay bổng trong chớp nhoáng và tan biến dần trong không gian. Quân bạn phải ngậm miệng ra đi, chính là để bảo toàn cái gọi là Ultra Secret của trận chiến ở màn kết thúc. Vậy thì, vì bí mật quân sự, đồng bào ta cũng nên là 1 sự thông cảm. Bỏ qua sự chào hỏi giờ tạm biệt. Ôi kỷ niệm tràn đầy khổ đau, thương nhớ mà làm gì!

THẤY CHUYỆN NGƯỜI TỬ CHO MÌNH!

Đây là chuyện bên Nhật Có 3 ông Tướng, vì cảm thấy có trách nhiệm xa gần về vụ một phân lực cơ đưng chiến đấu cơ—làm 162 hành khách bị đâm—cả 3 Tướng quân bên làm đơn từ chức. Xong rồi. Họ trang trọng đến phụng dưỡng gia đình các nạn nhân Nhưng khi về nhà chưa xác 162 hành khách từ nạn 3 ông Tướng sơ quên không cởi giày theo đúng tục lệ Phù-Tang.

Họ liền bị bắt lỗi. Và... 3 ông Tướng lật đật tháo gáp, rồi nghiêm trang qui mọp xuống đất để xin lỗi từng gia đình có người thân đi đứt vì chuyến bay thảm khốc kể trên.

Ôi! hành động của tướng Phù Tang sao mà đẹp thế! Thấy chuyện của Nhật Bản, bên liên tưởng đến tướng An Nam—hỡi ơi! Tướng ta... thì còn khuya mới có vụ này vì Tướng nào của dân mình cũng oai phong lắm liệ hơn ông Tướng Quảng

Lạc, MÙI SIA NẶNG SIA.. khó người quá!

Theo nguồn tin tôi mắt— đã phát giác—ngay trong dinh Tối Cao hiện có ít nhất là 3 căn phòng bị bàn tay phù thủy nào đó gắn máy điện tử, còn tối tân hơn cả máy ghi âm, vì... thu thanh tiếng nói và chụp hình mọi hành vi... của khổ chủ, ở căn phòng đó!

Các chuyên viên tở sư về điện tử đã tức khắc mở Chiến dịch khai phá tìm tòi Nhưng khi đã phanh phui ra rồi tất cả đều kinh ngạc vì hệ thống điện tử tối mật, đã được gắn từ ngày... khởi công xây cất—chứ không phải là mới gắn gần đây— Ai đủ thâm quyền làm việc này? Nếu không vẫn là bọn Mắt Xanh Lông Lá. Sự cha tụi mi... Chuyện là mờ... giờ trở mặt vu từ Tối Cao đến hạ tầng... ở đâu cũng thấy mùi SIA nặng SIA... thúm om... xòm!

Ồ BẠCH PHIẾN

TẠI BIÊN GIỚI LÀO THÁI

Một tay tở chỉ đạo Đoàn Quân Bông Lau dọc biên giới Thái Lào vừa thoát chết về đến Saigon, đã tiết lộ rằng: — Cơ sở vi đại do CIA tài trợ và điều khiển, hiện xây cất... tại biên giới Lào Thái cách Nong Khai 28 cây số về phía Bắc cách Vạn Trường 14 cây số — nơi đây là nhà bảo chế không lồ chuyên phân chất thuốc phiện để... lọc thành bạch phiến. Nên biết giá vốn bạch phiến mỗi ký

1000 đô la, nếu đưa sang Mỹ bán 300 ngàn đô la.

Bọn CIA này đã dành cho 3 ông tướng An-Nam được tham dự cổ phần. Nay chuyện đồ bẻ tùm lùm, tụi sỏ lá Kênh đã chơi trò phân phé, cung cấp chứng cứ... để bôi bân các cổ phần đã từng làm ăn... lâu dài với cơ sở bạch phiến kể trên. Chỉ có chúng nó bày đặt làm trò. Cho ăn đấy! rồi giết nhau ngay đấy! Rõ là chúa «đều».

NÓI LÃO mà chơi

Mỗi lão mà chơi, nghe lão chơi
Đàn đưa lá phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe mà kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRIỆU

GÃ THÂM

Cộng thêm vào đó là một dân biểu của xuất ngoại sang xứ người ăn chơi và buôn lậu ít nhất là 100 ngày trong khoảng thời gian 4 năm qua, Thơm như thế thảo nào mà các anh, chị mần nhiệm vụ dân biểu này lại chẳng xảy cực trở vào cho bằng được.

Có thể nói tất cả dân biểu ra chuồng kỳ này đều để đơn tái ứng cử kể cả những anh làm bấy đã bị cả nước bôi giội, trát... vào mặt. Các anh muốn trở vào ngồi đó 4 năm nữa là việc của các anh nhưng nhân dân nào ngu dại ớa nổi bị mắc lừa Sở Khanh lần nữa??

Bọn anh em Gã Thâm đã quyết định sẽ phang thẳng cánh những anh chị dân biểu ra chuồng tái ứng cử. Vậy nói để các anh, các chị biết trước: đứng có vắc mặt đến tòa soạn nhờ vả quảng cáo, dù là quảng cáo có chi tiền. Không những là không quảng cáo cho các anh, các chị, bọn CON ONG còn phang cho các anh các chị văng nữa là khác.

Đã đớp no, đã vênh váo, đã khinh bạc trong 4 năm rồi. Nhưng chỗ cho kẻ khác chớ?? Đừng tham quá. Nó có tham cũng không được nào.

CON ONG sắp ra số đặc biệt "Tiền Bưu Cử" (muốn hiểu theo nghĩa nào cũng được) trong những mục tiêu của Con Ong là Quân khu 2. Không thiếu gì thẳng bệ bệ sẽ được Con Ong hỏi thăm. Tại Pleiku nghe tin Bón tài phiệt D.K. Châu và Kim Nguyễn H.N. và Thanh Lịch đề thao túng tại địa phương của ông Trương Ngô Dzu như chỗ không người. Họ tung tiền sửa soạn cho mấy đàn em nhảy vào Hạ Viện. Không có đàn em làm dân biểu bọn này đã bành quai trời: áp phe thầu đầu không lợi khỏi tay các hân.

Nguyễn một việc thầu trại gia binh, với tỷ lệ gia tăng 3840%, trong khi có những người khác chỉ gia tăng 2500% mà không được đủ hiểu thế lực của các Tay to ấy là như thế nào.

Xin ơn trên ban phúc lành đừng để cử tri và nhà nước bị mấy cha đó qua mặt một bạn cử tri của Con Ong là đại tá Thìn. tức Long địa, với hân danh đó đọc giả đừng hiểu lầm là quan Sáu hay ban "biểu" đầu nhè Quan Sáu cũng rách vì thế Quan Sáu phu nhân phải làm thêm nghề để lấy rượu đế, lính tráng đóng dài dài ở căn cứ Hòa Lạc 5.6 Đak ota Đaksút những B11, B12 là khách hàng thường xuyên của đại lý một cái "hố" của đại tá Thìn là nuôi dưỡng mấy đàn em hồi ngài còn làm tỉnh trưởng tỉnh Tuyên Đức, kiêm Thị trưởng Dalat. Nhân danh đại tá, mấy em út cũng vắc cái mác báo chí để thiên hạ, chúng còn cả gan vắc luôn xe của tòa tỉnh đi mại. Nội vụ còn trong vòng điều tra của nhà chức trách. Coa Ong loan tin này với tất cả sự dè dặt thường lệ. Hình như Tòa tỉnh Tuyên Đức sắp sửa nhờ đăng báo chuộc xe theo đúng luật giang hồ.

Một nhân vật khác của Dalat là Trung tá Q. tức quan năm Hynos, người có cái lợi là đi phục kích đem, V.C đét gần cũng không biết, đụng vào người quan năm bỏ chạy không kịp, bị quan năm vỗ tức thối. Các đội Relta không giải tán thì đã có một sự đưa quan năm về làm chỉ huy trưởng rồi cái quan năm là như sau. Mấy tên kỳ bèo, bị săn đuổi ghê quá, ông đầu tỉnh mới "thước mõ" quyết bài trừ từ đó tưởng, chúng phao tin đã kiếm được chỗ dựa mới là Trung tá Q.

Sòng bạc được đánh ngay tại dinh 1. Hynos chửi thề rầm trời, dựa vào tổ chức sông bạc thì xe lừa đụng chết cả nhà nó đi. Nghe vậy biết vậy, chuyện hồi sau phân giải.

nhỏ' LONG BAO

CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Trong tinh thần xây dựng dân chủ, và với mục đích duy nhất giúp đồng bào khỏi phải lầm lũi vì những thành tích do dấy, thường được ney trang dưới những bình phong "chống công", "thương dân yêu nước", tuần báo Con Ong xin lần lượt điểm danh một số tên khét tiếng của từng đơn vị một. Nói điểm danh, vì thật ra đây chỉ là những nét chấm phá đơn sơ, trích trong những tài liệu đầy cộm mà Con Ong sưu có. Nếu công bố hết, thì phải một số báo cho một trang cử viên!

Xin lần lượt giới thiệu:

Đỗ thành Saigon.

Đơn vị I (gồm các quận 1,2,3,4,9) gồm có các tên oanh liệt sau đây đáng lưu ý đồng bào cử tri,

PHÓ THÁI GIA và GIÁP VĂN THẬP

Hai tên này dính liền với nhau kể từ ngày lập được kỳ công là cầm đầu một bọn lâu la Chợ cầu Muối đến công khai đánh phá trụ sở Hạ nghị Viện, giữa ban ngày ban mặt, mà không hề bị truy tố! Các cụ ý có quan đờ đầu, công khai chà đạp luật pháp, công khai hành động phi pháp như thế, bây giờ lại xin thẳng dân bỏ phiếu cho các cụ vào Hạ nghị Viện còn ghi dấu vết đập phá của các cụ, để các cụ làm luật! Chắc các cụ sẽ làm luật "cho phép mọi công dân tự do đập phá, tự do nâng bít. ! Thế xin các cụ, đất nước này đã loạn quá rồi, yêu nước kêu các cụ, chỉ tội cho thẳng dân. Tốt hơn hết là nên về kể bằng tự tuyên dương công trạng cho mình như kiểu Giáp Văn Thập đã làm trên con đường Hiến Vương, để tự an ủi mình! Riêng Phó Thái Gia từ một thẳng rách mướp đã nhờ chức nghị viên Đô Thành hiện nay đã có bin đình tại sân cả trăm triệu!

HỒ NGỌC CỬ: Nghị nhà lá đã biến thành nghị bin đình, nhà lầu 8 tầng, sau những ngày tận tụy săn sóc cho các bar, các phòng râm hơi, nhất là trong thời gian làm chủ tịch ủy ban nội vụ Hạ viện. Đối lập nhưng lại luôn luôn biểu quyết theo Hành Pháp! "Đề nghị thay đầu hiệu nhà lá thành dấu hiệu bin đình 8 tầng cho hợp thời trang, hợp tinh, hợp lý!"

NGUYỄN TRỌNG NHỎ: Văng tục, nói phét, cử chỉ mất dạy, mỹ dân, đó là hình ảnh của "vua xuống đường", nh: anh ta thường tự xưng tụng. Nhưng sinh viên nào có quyền được những hành vi luôn cửa sau của anh ta, và phải bồi kể cả với Lê hữu Bội. Cũng như các DB thân Hành pháp đều thừa biết rằng anh ta chỉ là đối lập... cũ. Làm hung hăng chỉ cốt để đòi thêm Đức Thánh Trần. Cũng như trong thời Nguyễn Khánh. Anh ta cho rải truyền đơn khoe những chiến công tướng tượng phóng đại trong 4 năm qua (vi phạm luật bầu cử rồi đấy nhé!) nhưng gạt được ai?

NGUYỄN ĐẠI BẰNG: Hồ hào Hạ nghị viện nên đòi địa điểm ra Bín Hải để họp nhưng chính anh ta thì bỏ họp, qua Pháp ở với đạo trong suốt khóa họp vừa rồi, anh ta không họp được một ngày. Anh ta chỉ ở Pháp về dự lễ mần khóa học rồi lại chạy chọt để đóng ngay qua Pháp. Đề nghị nên lấy bả đồ nước Pháp làm dấu hiệu tranh cử!

NGÔ THỊ HIỆP: Một chủ chứa cờ bạc khét tiếng ở Saigon và cả ở Tòa án bị bắt nhiều lần nhưng vẫn chạy chọt lọt. Nếu vào Hạ viện chắc sẽ có vấn cho các tay buôn lậu cách thức chạy;

LÝ QUỲ CHUNG: Đặc biệt ủng hộ Đại tướng D V Minh nhưng lại đặc biệt không dám công khai biểu quyết chống Điều 10 đoạn 7. Nói háng hơn làm biết khai thác báo để đề cao mình một cách hơi qua lộ liễu.

Từ tuần tới CO sẽ đình cả trang mỗi tuần để lột mặt nạ những thẳng < Ma giáo đang tìm mọi cách chui vào tòa nhà Lập Pháp. Hy vọng của Con Ong sẽ chặn đứng bớt được một số bề bối không xứng đáng đại diện Dân tại Hạ Viện nhiệm kỳ tới. Tuy nhiên không phải hầu hết Ứng Cử Viên đều bất tài vô tướng và bần. Cũng còn có nhiều người có khả năng và thiện chí nhưng thiếu phương tiện tài chánh và quyền hành lợi thế trong cuộc tranh cử. Vì thế một mặt vẫn thầu thập hồ sơ của thẳng bịp bợm, mặt khác cũng sẽ "đốt đuốc" đi tìm người sạch để giới thiệu với cử tri tức độc giả Con Ong.

Như vậy là các cua rơ chạy đua vào dinh Cờ Lập bốn mùa dây dầy thép gai, đã được chính thức trình làng. Và như vậy là chỉ có ba cặp đôi. Theo sự nhận xét vô tư của khán giả cấp nào cũng mạnh và cũng có hy vọng tới đích ngang nhau. Cuộc đua này nếu không có những trò ăn gian bịp đi, chắc chắn sẽ vô cùng hào hứng.

Thứ làm một phát điểm mặt mũi, râu ria và thành tích của các cặp cua rơ, ta thấy cặp song Minh: Dương Văn Minh và Hồ Văn Minh, cặp này thuần túy Nam kỳ, rồi đến cặp Nguyễn Văn Thiệu Trần Văn Hương, cặp này Trung Nam hợp tác thứ ba là cặp Nguyễn Cao Kỳ Trương Vĩnh Lễ cặp này Bắc Nam kết hợp. Chỉ có điều đáng nói là chưa chắc những người Nam đã ủng hộ cặp song Minh cũng như chưa chắc những người Bắc đã ủng hộ cặp Cao Kỳ, Vĩnh Lễ. Vì sao? Vì những việc đã làm trong thời gian những ông Dương Văn Minh và Nguyễn Cao Kỳ cầm quyền nước này.

Còn cặp Đặng Kim T.T Thiệu và Thi sởi Trần Văn Hương, tác giả bài thơ bắt hủ "ngồi rù gãi háng...?? Xét về mặt được lòng dân, số điểm của cặp này cũng ít không hơn gì hai cặp trên. Người dân sợ nếu đảng hoàng ngồi ở dinh Cờ Lập trong 4 năm nữa, ông Thiệu sẽ có thể thiết lập được một tình trạng quyền hành gần như một chế độ độc tài. Kỳ niệm đen tối của nhà Ngô độc tài háy còn in đậm nét trong lòng người dân miền Nam.

Hy sinh, trách nhiệm Các vị ra tranh cử Tổng Thống kỳ này đều có lối lễ trình làng giống nhau như hệt: ông thì hy sinh, ông thì thấy có trách nhiệm với dân tộc nên phải dấn thân.

Gã Thâm kể qua các ban nghe một vài chuyện khoái ti của người được làm chủ dinh Độc Lập bị giờ. Người đó còn sống hơn cả Ngô đình Diệm, sống hơn cả Báo Đại Ngày nghỉ, người đi cầu hoặc đi săn. Sản thú bằng trực thăng. Có lần người săn được một con voi. Trực thăng đưa con voi bị hạ về tận dinh. Nhưng trong nước không có ai biết nấu thịt voi. Phải làm sao bị giờ?? Không có gì khó. Một vị quan hầu thông minh lấy luôn trực thăng bay lên Nam-Vang, thủ đô Kampuchia, và anh đầu Bíp từng nấu thịt voi cho Sĩ Ha Núc đớp đem về. Voi chỉ ăn được cái voi và chút tủy trong nà voi. Báo Đại ngày xưa sức máy mà có trực thăng, sai lên Kam Pu Chia bắt đầu bếp của Sĩ Ha Núc về hầu mình như thế??

Đó chỉ là một chuyện khoái ti hạng bét ở trong nước, Cái khoái ti quốc tế mà chỉ bọn CIA có thể biết là những chuyện cho phu nhân đi Thụy Sĩ gửi tiền và mua nhà. Làm một năm vợ chồng son cái có thể ăn được mần đời ở nước ngoài. Ai mà không thích hy sinh??

Ai bảo hy sinh là khổ?? Không, hy sinh sướng lắm chứ??

Hơn 100 anh chị dân biểu đã ngồi mát ăn bát vàng trong nhà Hát Tây suốt khoảng thời gian 4 năm qua đã vô của dân bao nhiêu tiền?? Tiền này chỉ là tiền lương tháng của các anh, các chị chớ chưa kể đến tiền áp phe. Mỗi tháng vô 140.000 đồng bạc lương. Trong 4 năm, số tiền này lên tới 6 Triệu đồng.

Biếng ăn! Mất ngủ!

HÃY UỐNG:

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- ĐỂ NGỦ YÊN LẠNH
- TRỊ MỌI PHONG NGỬA.

Có bán tại các nhà thuốc tây

(SgM BVTQCBP)

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém ruồi
VĂN-QUÂN hạ thủ

HỌC TRÒ VÀ CHỦ TRƯỞNG

Chưa có một tuổi trẻ nào lại khổ như tuổi trẻ Việt Nam. Vừa mở mắt chào đời là đã thấy chiến tranh, thấy chém giết, thấy hận thù khắp nơi. Trong gia đình thì thiếu ăn, thiếu mặc, đi học thì thiếu trường, thiếu thầy, thiếu đủ mọi thứ. Đã thế, lại còn phải đương đầu với một chương trình giáo dục từ thời ông bành tở thực dân để lại, từ chương, phù phiếm và lạc hậu nhất thế giới. Thế mà vẫn phải học, phải nhá cho xong để mong giết được tấm bằng, để khỏi phải đi lính. Chuyện lính tráng, quân dịch là con ngáo ộp, là mối đe dọa lớn lao nhất của tuổi trẻ Anamta.

Cho nên, muốn trốn khỏi con ngáo ộp đó, chỉ có mỗi một cách là phải học và phải thi cho đậu. Thi không đậu là lập tức thấy ngay con đường đi vào Quang Trung trước mặt. Nhưng thi đậu đầu phải là chuyện dễ. Muốn có được mảnh bằng trong tay, các trường lại của Tô quốc, ngoài việc phải đánh vật với một chương trình dài dằng dặc như con đường lên cung trăng và đầy những lý thuyết thời thượng, còn phải đánh vật cả với những kỳ thi mà người ta "cố tình" ra để thí sai, để thí ngoài chương trình, chứ không phải người ta dốt, những kỳ thi mà người ta đã biến thành một cái chợ để mua bán, để những ông lớn dùng trực thăng, dùng gia nô đem súng ống tới làm bài cho con cháu, đe dọa đàn áp giám khảo. Đó là chưa kể màn các đảng bạn dân còn toan "bê" các nữ giám khảo nữa.

Tuổi trẻ VN đã phải học hành, thi cử như vậy. Nhưng họ vẫn cố gắng học. Học tới lưng cả phổi, tới già cả người để cốt được một tấm giấy hoãn dịch. Theo con số thống kê mà báo chí vừa loan thì số học sinh, sinh viên bị mắc bệnh lao vì học hành quá độ đã tăng lên tới mức kinh khủng. Cứ cái đà này, chẳng mấy chốc mà trong lại của Tô quốc chúng ta sẽ là những bộ xương dúi đi thì không đậu thi cũng chẳng thể đi lính được nữa!

Hầu như chẳng ai thực tâm lo lắng cho tuổi trẻ cả. Người ta có thể dùng cả hàng chục tỷ bạc để phục vụ cho nhu cầu chiến tranh nhưng lại không dám bỏ ra một phần để xây thêm trường, tuyển thêm thầy cho tuổi trẻ. Người ta đã phó mặc sự học hành của tuổi trẻ cho những tư thực mà dám chủ trương phần lớn đều là những tay thương mại, gian tham. Chính vì thế mà trong những ngày vừa qua, những người trẻ khổ khổ kia, những em học sinh hiền lành, ngây thơ, đã phải vùng lên đánh vật với bọn chủ trường tư bản để chống lại việc tăng học phí. Nhỏ bé, hiền lành như các em mà nay cũng phải đứng lên tranh đấu thì tội nghiệp biết chừng nào!

Đã dẫn thân vào con đường tranh đấu là phải gian khổ nên các em đã bị bắt bớ, đánh đập, bị tù đầy. Những gian khổ đó, lẽ ra, những người lớn phải chịu, nhưng nay, chính các em phải chịu. Những người có trách nhiệm đã không lo nghĩ cho các em có đủ trường để học, để các em phải đi học tư và bị bóc lột trắng trợn. Không ai lo cho các em thì các em phải tự lo lấy. Các em đã tranh đấu cho một mục đích chính đáng cho quyền đi học của các em.

Có thể các em đã đi hơi quá đà trong mấy vụ xô xát đập phá vừa qua. Nhưng cũng không thể trách móc các em được. Tuổi trẻ thường hằng say quá khích và ưa bạo động. Bạo động thường đưa tới sự thiệt hại quyền lợi của một số người, nhưng không thể vin vào đó để phủ nhận cuộc tranh đấu chính đáng hợp lý của các em, để đổ tội kia lên đầu các em mà không chịu giải quyết thẳng vấn đề.

TRÁCH NHIỆM

Sở dĩ có mấy vụ đập phá đáng tiếc mới đây chính là lỗi tại một số chủ trường lỗi của những người lãnh đạo nền giáo dục xứ này. Mặc dù trước đây, nhiều lần đã có những lời phân đối quyết liệt của học sinh, một số chủ trường vẫn lơ đãng vẫn cương quyết tăng học phí. Trong khi đó bộ Võ Rừng luôn

binh chân như vại, coi việc tranh chấp giữa học sinh và chủ trường là việc của người ngoài không liên can gì tới chuyện giáo dục.

Cuối cùng, ở vào tình trạng thên yếu, thế cô, bị bỏ rơi, bị bóc lột, các em học sinh bắt buộc phải đứng lên tranh đấu cho quyền lợi của mình.

Chỉ có hai trường bị hư hại thôi mà đã có ngót một trăm em bị bắt bớ, giam cầm. Rồi người ta lấy cớ đó để đóng cửa tất cả các trường học khác. Người ta cho rằng các em học sinh tranh đấu là do một bàn tay bí mật nào đó giật dây. Có người còn nghi đó là bàn tay của CS, của thực dân, của đế quốc. Thời thì đủ mọi thứ mũ được lúi ra để chụp lên đầu những em nhỏ đáng thương. Cái cần chụp mũ như thế là người ta có quyền bắt bớ, giam cầm truy tố các em ra tòa mà không cần giải quyết vấn đề gì khác cả. Thật là giản dị biết bao.

Trong hành động đàn áp, bắt bớ các em học sinh tranh đấu vừa rồi, có thể nhà nước chỉ làm bona phần bảo vệ an ninh thông thường mà thôi, nhưng vì "bảo vệ" tích cực quá nên có người đã hiểu lầm rằng nhà nước vẫn có thói quen ngả về phe tư bản để bắt nạt dân nghèo, dù đó chỉ là những học sinh nhỏ bé, nhà nước đi bình chủ trường để đàn áp các em học sinh tranh đấu. Lý do rất dễ hiểu là chủ trường có tiền bạc, có thế lực, còn các em học sinh chỉ là con em của một bọn quần chúng nghèo khổ, dốt nát!

Để tránh bị "ngộ nhận" như trên, nhà nước cần hành động tích cực trong việc giải quyết những đòi hỏi hợp lý của các em học sinh. Bộ Võ Rừng không thể khoan tay với trách nhiệm được. Không thể cứ bắt bớ, truy tố một số học sinh tham gia tranh đấu là vấn đề được giải quyết. Các em chống việc tăng học phí của bọn chủ trường là đúng bởi vì cha mẹ các em không thể đi ăn cướp để có tiền bù vào học phí kia.

Và lại, bọn chủ trường nào có nghèo đói gì. Bằng có là họ vẫn xây cất thêm được những trường sở cao ngất ngều, vẫn tậu thêm được xe hơi, gửi thêm bạc vào nhà băng.

Những tiền đó ở đâu ra, nếu không phải là tiền bạc, là mồ hôi nước mắt của cha mẹ các em học sinh nộp cho họ, họ bảo rằng vì tăng lương giáo sư nên phải tăng học phí của học sinh. Đó chỉ là lý do ngoan cổ. Lương giáo sư đã tăng từ mấy năm trước và tăng không bao nhiêu trong khi chủ trường đã tăng học phí gấp mấy lần so với số tăng cho giáo chức. Vì tương lai con em, giới phụ huynh đã phải cần rằng chịu đựng.

Nay, vì thấy bị thiệt thòi, bị bóc lột quá, các giáo chức đòi tăng thêm lương thì bọn chủ trường lại đòi tăng thêm học phí, có nghĩa là họ sẽ không bị thiệt thòi gì mà mọi chuyện sẽ đổ, lên đầu cha mẹ học sinh.

Thật ra, nếu có tăng thêm thì lao cho giáo chức các chủ trường vẫn không thể lỗ lỗ được như họ kêu ca. Dù không cần coi sổ sách kế toán của họ cũng có thể quyết toán như thế. Có điều, trong trường hợp này, chủ trường sẽ không thu được những món lợi vĩ đại như hồi xưa mà thôi. Mà đối với bọn tư bản thì đời nào họ chịu như vậy, đời nào họ chịu ăn ít đi như vậy. Thế này, vì yêu sách tăng lương của giáo chức, họ đã quyết định tăng học phí bóc lột đám học trò nghèo khổ.

BIỆN PHÁP

Hiện nay, hàng trăm ngàn học sinh thuộc các trường ở thủ đô đã phải nghỉ học vô cớ. Bộ Võ Rừng, vì đề bảo vệ quyền lợi và tài sản cho một số tư bản, đã áp dụng một biện pháp tiêu cực là cho các em học sinh nghỉ học. Trường như thế là các em không tranh đấu nữa chăng? Là bọn chủ trường có quyền tiếp tục tăng học phí chăng? Rồi tới bao giờ, những em học sinh vì tranh đấu mà bị bắt bớ kia được thả ra, cho các em có thể tiếp tục đi học lại? Sự thiệt hại đôi chút của bọn chủ trường giàu có liệu có bằng sự thiệt hại lớn lao của tuổi trẻ hôm nay không?

Gửi dụ, các em có bị một bàn tay nào lợi dụng đi nữa thì trên danh nghĩa, cuộc tranh đấu của các em vẫn chính đáng. Vấn đề cần thiết là phải giải quyết những nguyện vọng chính đáng đó. Không thể lấy cớ có kẻ vô hình lợi dụng để rồi chẳng làm gì. Kẻ vô hình nào đó có lợi dụng được tuổi trẻ tốt cũng phải dựa vào những đòi hỏi chính đáng của các em hiện tại. Có bệnh không chịu chữa cứ ngồi một chỗ mà chờ con vi trùng thì tới tết Congo nào bệnh mới khỏi?

Biện pháp hữu hiệu nhất để giải quyết những đòi hỏi của các em học sinh là nhà nước, đại diện bởi bộ Võ Rừng, hãy ra lệnh cho các chủ trường không được tăng học phí. Mặc dù đó là những xí nghiệp tư nhưng vì có liên quan tới đời sống, sinh hoạt của quốc gia nên nhà nước có quyền kiểm soát Chủ trường nào ngoan cổ không nghe, vẫn tăng học phí hoặc lấy lý do nọ kia để tự đóng cửa trường thì nhà nước có quyền «xung công» những trường sở đó, trao cho một Hội đồng giáo sư quản trị để tiếp tục cho các em tới học. Bộ bảo bọn chủ trường cũng không dám đi kiện.

Giáo dục là một nhu cầu thiết yếu của quốc gia, không thể để bọn nhà giàu thao túng mãi được. Đã đến lúc nhà nước phải có một chính sách giáo dục thực tiễn phải áp dụng những biện pháp mạnh để thi hành chính sách đó. Tại sao nhà nước chỉ áp dụng «biện pháp mạnh» với bọn dân ngu khù đen mà không dám dấn động đến bọn tư bản ngoan cổ? Bộ GD đừng thấy người ta gọi mình là bộ Võ Rừng mà tưởng là hay, mà cứ đầu võ rừng mãi, chẳng làm được một điều gì xứng đáng cả, mang danh là một bộ đề chỉ tổ chức có vài kỳ thi trong năm mà cũng không ra hồn thôi sao?

Vì nhà nước bắt lực những chủ trường trước thế kỷ công rằng họ đã giúp nhà nước trong việc giáo dục trong khi nhà nước không đủ trường cho học sinh. Có điều chắc chắn rằng nếu chủ trường tư không thu về được những món lợi kểch sù thì họ cũng chẳng có thiện chí «giúp nhà nước» như thế đâu! Có phải thế không thưa các bộ chủ trường

khả kính? Đối với các bộ này trường tư đã biến thành một kỹ nghệ để hút bạc chứ chẳng phải hoàn toàn vì lý tưởng giáo dục cao đẹp nào cả. Nếu thực sự vì lý tưởng giáo dục vì Phật, vì Chúa thì các chủ trường trong đó có cả các thầy các cha chẳng tham lam móc thêm túi rách của bọn chúng sinh nhỏ bé kia làm gì. Các em đã phải nhịn quà sáng để có đủ tiền trả nhà trường các em lấy đâu ra tiền nữa để tăng học phí?

THIỆN CHÍ

Vậy, đã đến lúc các vị chủ trường cao cả hãy từ bỏ lòng tham không đáy của mình đi. Quý vị ăn từ bao lâu nay như thế cũng đủ lắm rồi. Không ra làm dân biểu, nghị sĩ mà vị nào cũng tậu thêm được nhà lầu, xe hơi, mở thêm được vô số chương mục ở nhà băng... Thế thì quý vị cũng nên hy sinh một tí, đừng bóc lột bọn học trò đáng thương nữa dù sao chúng cũng là một ân nhân nuôi quý vị sống kia mà.

Cuộc tranh đấu hợp lý và chính đáng hiện tại của các em học sinh cần phải được giải quyết cấp thời, trường học phải được mở cửa lại ngay để các em khỏi lều lổng ở nhà. Các chủ trường không được tăng một đồng xu học phí gì nữa nữa. Cha nhà nước thì, nếu cần, hãy «quốc hữu hóa» ngay một số tư thực mà chủ trường ngoan cổ, để làm gương cho những chủ trường khác. Nhà nước hãy đứng về phía nhân dân, tăng đó có các em học sinh vốn đã thiệt thòi quá nhiều hơn là bên vực, che chở cho đám tư bản gian tham kia.

Mặc dù chỉ còn ít ngày nữa là tới hai cuộc bầu cử dân biểu và tổng thống. Nhưng cũng không nên vì chuyện đó mà quên đi tiếng kêu cứu của đám học sinh thơ ngây, bé bỏng. Chỉ vì những lá phiếu mà quý vị đã chửi bới nhau tận tình, đã chửi nhau xà láng nhưng tại sao quý vị không kiểm phiếu trong số đồng đảng gia đình các em học sinh kia? Quý vị hãy giúp các em có thêm trường học và khỏi bị bọn chủ trường bóc lột. Làm được như thế thì hàng triệu

học sinh toàn quốc sẽ làm hậu thuẫn cho quý vị, sẽ giúp quý vị đắc cử dân biểu, tổng thống nếu quý vị không bị bóc lột và đã tìm đủ chữ ký thị thực. Chỉ còn ít ngày nữa thôi, muốn có phiếu thì hãy đi với quần chúng, với đại đa số dân ngu khù đen, còn cứ đi theo thiểu số tư bản thì làm có gì có phiếu. Chánh Vương đang cần thay sinh chuyển nữa, bộ Võ Rừng không nên làm mất Phiếu của Người.

Một tuần người Bảy ngày việc

• THIÊN - KHÔI

Một cây sào cho ông Phó

Hoang mang, lo sợ, buồn bực, tức giận, cảm phần số lẽ đó là cái tâm trạng «lộn xộn» của ông Phó Tổng Thống Kỳ lúc này. Chỉ còn một hai hôm nữa là khóa số nhân đơn tranh cử chức vị Tổng Thống, trong lúc hai liên danh Thiệu Hương, Minh Minh đã tho thối hân hoan sau khi nộp xong đơn tranh cử, thì riêng liên danh Kỳ Lễ vẫn còn bối rối vì chưa đủ chữ ký được thị nhận, mặc dù ông Phó Kỳ đã đích thân lái trực thăng đi đến tận các tỉnh để vào từng dinh ông Tỉnh mà xin thị thực chữ ký, nhưng tới Tỉnh nào cũng chỉ có các ông Phó Tỉnh ra đón, vì ông Tỉnh bận đi hành quân, đi công tác vắng, ông Phó Kỳ uất lắm, bởi đó là cái cơ hội nhất để lánh mặt ông, không thị nhận chữ ký cho ông.

Điều 10 khoản 7 đúng là một bức tường thành đã làm vướng cản đại bàng, kiếm được 100 chữ ký của Nghị Viên đã là một sự trượt mồ hôi, lại còn phải đi kiểm tỉnh trưởng xin thị nhận 100 chữ ký đó, lại thêm trượt mồ hôi một lần nữa, vượt được một bức thềm, lại phải vượt thêm một bức thềm thứ hai là Tỉnh, Thị Trưởng, quả cái số ông Phó Kỳ vất vả. Luật của ta theo đúng Hiến Pháp thì dân bầu trực tiếp ông thủ lãnh Quốc Gia, nhưng đây dân đã thấy rõ cảnh bầu tam cấp rồi, cấp Nghị Viên hay Dân Biểu, Nghị Sĩ, cấp Đô, Tỉnh, Thị Trưởng rồi mới tới cấp dân. Dân chỉ được chọn một trong những người mà các ông Nghị Viên, hay Dân Biểu Nghị Sĩ chọn sẵn. Vì Hiến rõ ràng như vậy mà người ta vẫn lem lém nói được là hợp hiến, thành ra đảng trước Hiến Pháp vẫn còn có người, Quốc Gia là người, Hiến Pháp là người.

Hiện nay dư luận trong và ngoài nước đang cho rằng ông Chánh đang chơi ông Phó, có tình gạt ông Phó ra khỏi cuộc chạy đua, cũng có thể dư luận độc đoán, ác miệng mà nói vậy, nhưng lại cũng có thể đúng. Ai chẳng biết ông Phó từng chỉ trích ông Chánh nhiều lần bằng những lời lẽ như kim chọc ruột, ai mà không có tự ái, nhất là tự ái của một ông Chánh thì lại còn to lắm, nhưng ở cái vị thế khó khăn, ông Chánh không thể nào lời qua tiếng lại với ông Phó được, thì bây giờ là lúc ông ném vỏ chuối cho mà trượt mà biết thân. Nhìn thấy cảnh bối rối, băn khoăn của ông Phó, ông Chánh chỉ cười nửa miệng.

Có thể tới ngày cuối cùng, ông Phó cũng xin thị thực đủ trên 100 chữ ký đầy, nhưng chưa phải vậy đã là khỏi lo đâu, chỉ cần có một liên danh đơn đường nào đó, liên danh Tâm, Nhiệm chẳng hạn, cũng có chữ ký giới thiệu của Nghị viên, và trong những chữ ký này lại có đó một phần ba trùng với chữ ký giới thiệu cho liên danh Phó Vương là ông Phó cùng liên danh đơn đường kia bị xóa tên cả. Nếu Chánh Vương xài đến đơn đó thì quả là ngón đòn độc hại như dùng bọ chè bằng gỗ cau mà sát địch.

Lúc này nhiều người đang lo ngại cho ông Phó khó qua khỏi cửa ải. Nếu muốn qua, thì chỉ có cách Chánh Vương tự giải tỏa một số chữ ký các Nghị viên để «trao lại» cho ông Phó số chữ ký đó. Nhưng

ai mà lại anh hùng đến như vậy bao giờ, trừ khi có «lời xin» chính thức của ông Phó, nhưng chẳng đời nào ông Phó chịu đi xin như vậy, thà ông về làm ca sĩ nuôi vợ còn hơn. Bốn năm ngồi chơi xơi nước với rồi thì ngồi xơi nước bốn năm nữa càng tốt chứ sao, có thì giờ luyện rèn thêm đức kiên nhẫn, chịu đựng. Nhưng nếu bị về làm ca sĩ bốn năm, thì trước khi về ông Phó sẽ còn làm nhiều chuyện hay ho đẹp mắt, và sẽ còn làm nhột ông Chánh đấy. Chưa vào thời gian vận động tranh cử mà ông Phó đã có những lời lẽ, hành vi làm ông Chánh như tim, chổi ốc nếu tới thời kỳ vận động thì không biết ông Phó sẽ còn làm ông Chánh «sôi» tới mực nào. Vậy xuống tay một cách êm ái trước là hay.

Sự xuống tay của ông Chánh quả đã làm ông Phó tối ngày mặt khó đăm đăm như bị bệnh táo bón và nét mặt tảo bón kia làm cho ông già tú lạng «ái ngại» theo tin các báo, ông già tú lạng đã vô định đề nói chuyện với ông Chánh hãy bật đèn xanh cho ông Phó đi, chắc có lẽ khi nghe được lời đề nghị như rứa ông Chánh giả đờ ngạc nhiên mà nói:

Tôi đâu có làm cảnh sát điều hành công lộ bao giờ. Nhưng nói như vậy mà ông Chánh lại đưa bản tay mình ra ngắm nghĩa và tự khen tay mình đẹp... và cũng ngụ ý cho ông già tú lạng thấy bản tay của ông to đấy chứ, nó đủ sức bóp nát mọi thứ mà. Ông già tú lạng thừa thông minh để hiểu ý của ông Chánh, và ông chỉ nhìn về phía cái cầu mà ông Nixon đã nhờ ông trao tặng cho ông Chánh ngày nào nói: «Cái cầu kia có thể làm một cây sào cứu người dưới nước được lắm.»

Vấn theo tin trên, chưa có một dấu hiệu nào cho thấy Dinh Độc Lập có ý định đưa ra một cây sào cho Phó Tổng Thống Kỳ nắm lấy, và do đó, Phó Tổng Thống Kỳ sẽ đích thân tổ chức một cuộc xuống đường cùng với những Nghị Viên «phần tinh» như loại Hoàng đình Tì, Nguyễn duy Bảo trưng biểu ngữ kéo tới trước dinh Độc Lập đòi hỏi Tổng Thống Thiệu phải giải quyết «nguyện vọng» của ông.

Dân Bình Tuy chơi chuẩn Dân Biểu

Một bản nhận định của một số người tự nhận là công giáo, phật tử trí thức tinh Bình Tuy vừa được phổ biến, những người này đã kêu gọi đồng bào trong tỉnh phải cảnh giác trước những «mưu đồ» của những tên ứng cử viên toan mua chuộc đồng bào, kêu gọi đồng bào hãy thành thực với lương tâm để không theo chỉ thị của chính quyền, của giới lãnh đạo tôn giáo bỏ phiếu cho những tên bất xứng. Điều hay ho nhất của bản nhận định là kêu gọi thẳng những vị lãnh tụ tôn giáo tỉnh hãy trở về với cương vị tu hành của mình, đừng nên vì đồng tiền mà bán rẻ sự tin nhiệm ủy thác của đồng bào Bình Tuy.

Bản nhận định yêu cầu đồng bào hãy loại bỏ lá phiếu của nhiều ứng cử viên trong đó có các ứng cử viên Đào hữu Cáo, Cao xuân Vỹ, theo bản nhận định thì ông Giao trước đây đã nhân danh

con Chúa ra tranh cử trong liên danh Sao Sáng của Linh tự Nguyễn gia Hiến, nhưng Sao Sáng thành Sao Tối nên liên danh về gần chất, ông Giao là được sĩ triệu phú, con rể cả của tỷ phú Thân trong Lạc lần này ra ứng cử DB dưới mác con Phật. Từ Sao Sáng qua Hoa Sơn mau y như thay vợ vậy. Tuy ông Giao không phải là người địa phương, nhưng cũng được Giáo Hội địa phương ủng hộ, lý do ủng hộ vì ông Giao là một triệu phú.

Sau ông Giao là ông Cao xuân Vỹ, lãnh tụ Thanh Niên Cộng Hòa thời xưa, cánh tay mặt của anh em ông Diệm, ông Vỹ được một linh mục ủng hộ mặc dù ông Vỹ là người ngoại đạo,

Kể hai ông? Giao Vỹ cũng hay thật, khi bảm tay cha, khi ông cha sư, dám ra tranh cử ở chỗ không phải nơi mình ở thì quả là tiền đi trước qua đầu cũng lọt tất. Nhưng Dân Bình Tuy chắc cũng dư thông minh để hiểu là họ nên bỏ phiếu cho ai rồi lẽ dĩ nhiên không phải là người «tư xa tới».

Đường như toàn tỉnh Bình Tuy có tới 15 ứng cử viên, mà bản nhận định của lớp người trí thức lại chỉ đánh đích danh có 2 người, thì quả các ông trên đúng là một thứ trí thức có đuôi và đã để lời đuôi.

Dân Châu Đốc, Cần Thơ cũng tổ

Dân chúng hai tỉnh Châu Đốc và Cần Thơ cũng tổ các ông chuẩn Dân Biểu ở hai tỉnh này là «dân trên trời rơi xuống». Đặc biệt có một ông Dân-Biểu cả 4 năm không về Châu Đốc lo cho dân, bởi vậy lần này chuẩn qua Cần-Thơ. Một số khác buôn bán ở Saigon cũng về tung tiền ra hy vọng mua phiếu.

Trước đây một số người trong một đảng thuộc Phật Giáo Hòa Hảo Châu Đốc cũng đã kêu gọi dân chúng lần này đừng chọn làm người như những lần trước, nhất là phải thẳng tay loại bỏ những kẻ rớt xuống từ trên trời.

Chưa bao giờ «ý thức» của người dân lại lên cao tới mức độ như vậy, đó là họ mới «thăm nhuần» tinh thần dân chủ có một nửa, số dĩ thăm nhuần một nửa, vì sự thực thì dân chủ ở chế độ này cũng mới được thực thi có một nửa, nếu thực thi cả thì tinh thần dân chúng chắc còn tiến bộ mau hơn nữa.

Liên si

Sau khi một phản lực chiến đấu cơ Nhật đâm phải một phản lực cơ chuyên chở hành khách làm 162 người chết, ông Tổng Trưởng Bộ Quốc Phòng Nhật Bản đã đệ đơn từ chức, vì theo ông, ông cũng phải gánh chịu trách nhiệm một phần trong cái tai nạn trên, lý do phản lực chiến đấu cơ thuộc bộ Quốc Phòng.

Trước đây một năm, một ông Tổng Trưởng Giao thông Nhật Bản đã từ chức sau một tai nạn hỏa xa xảy ra làm cả trăm người chết. Tất-cả chỉ là tai nạn, là rủi ro, và dù cuộc điều tra chưa bắt đầu nhưng những người có trách nhiệm trực tiếp cũng đã sớm nhận ra lỗi của mình và đã không tham quyền cố vị, không ngại biện để chạy tội ngộ hân bảm chặt lấy ghế, họ đã đệ đơn từ chức.

Hai ông Trưởng Giao Thông và Quốc Phòng Nhật quả là hai người có liêm sỉ, hành động của họ thật là một bài học cho những kẻ cũng lãnh những chức vụ tương tự ở các nước khác, mà những người này, mặc dù nhìn rõ thấy đó là lỗi của mình nhưng đã không có can đảm nhận, trái lại đổ quanh cho những kẻ dưới để đem họ ra trừng phạt ngộ hân mình vẫn được ngồi trên cái ghế cũ.

Tại Cao Chỉ ta, dường như loại người đồ tể cho cấp dưới hơi nhiều. Nhìn lại từ nội các Trần trọng Kim tới nay, đã có anh Tổng Bộ Trưởng nào có liêm sỉ để từ chức khi làm lỗi chưa, toàn bị mời đi cả.

HẾT ĐAU BAOTỬ

Thuốc nhập cảng

ĐỨC QUỐC

ULGASTRIN: Trị ung loét bao tử, chữa đau dạ dày. ULGASTRIN: Trị đau bao tử kinh niên và cấp tính, đau bao tử vì lo nghĩ quá nhiều. ULGASTRIN: Công hiệu chắc chắn. thơm ngon dễ uống bán Tại các nhà thuốc Tây.

CÁM CÚM — SỐ MÙI — NHỨC ĐẦU

— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC

BẮP THỊT

HÁY ỬNG

RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

ĐỒ CHƠI ĐỀ CHƠI

Kỳ này, chỉ có một toán Âm Ó Hối Tề thấy thiên hạ chơi, nhau xa láng, ngàn quá đành năm nhà không dám đến dự "Đồ Chơi".

Toán nhào vô thay thế tư xưng là "Lươn Lẹo", gồm toàn những vị mặt trời trán bóng, biết ký cả hai tay, tay mặt cho người này, tay trái cho người kia, trong khi mồm ngâm đầy bạc cắc.

Vậy là kỳ "Đồ Chơi" này có 6 toán kỳ phùng địch thủ.

- Vung Vít.
- Phá Bình.
- Đờ Thừa.
- Lươn Lẹo.

Sao lại ma giáo với Phó Vương?

HỎI: Cứ theo như nhiều nguồn dư luận quốc tế quốc nội, thì "cốt" của Phó Vương gần đây bị giam nhiều rồi. Vậy thì tại sao người ta lại phải dùng nhiều trò ma giáo ngăn cản không cho ông ta ra tranh cử nhỉ?

VUNG VÍT: Nói Phó Vương xuống "cốt", là xuyên tạc, mạ lỵ, phỉ báng, có thể bị truy tố ra tòa.

Chẳng qua vì Phó Vương chống Cộng "nôm bợ oan" nên người ta phải tìm cách loại ra trước, chứ để ông ta dự đưa rồi dân chống cộng dồn hết phiếu cho ông ta sao?

PHÁ BÌNH: Ngán thì thực sự người ta cũng chẳng ngán Phó Vương bao nhiêu. Có điều một khi đã không ưa nhau, người ta phá nhau cho bõ ghét vậy thôi!

ĐỜ THỪA: Đó chỉ là nguyên tắc sơ đẳng của ngành câu cá: càng ít người câu chừng nào, mình càng nhiều hy vọng vô được con cá béo, ngược lại, nếu đông người cùng câu một lúc, làm động nước rần rần, cá nó lặn mất tiêu, còn gì mà câu?

LUON LEO.

BAN GIÁM KHẢO: Toán Lươn Lẹo mới vô đã thấy được mặt trái của vấn đề, hay lắm, 5 điểm!

Bị áp lực cho nên phải ký:

HỎI: Có mấy chục ông nghị hờn hạp báo tuyên bố vì bị áp lực, hăm dọa nên phải ký trước cho Chánh vương, vì vậy sau này muốn rút lại đề tặng cho Phó Vương. Quý vị thấy sự thật ra sao?

VUNG VÍT: Chơi như thế là hèn chí tở đề Cộng Sản nói cười cho thoải mái.

PHÁ BÌNH: Dù sao cũng phải tội nghiệp mấy ông Đờ thừa. Chính mấy ông này cũng bị áp lực giằng chuyễn mà.

ĐỜ THỪA: Làm gì có chuyện ai áp lực ai? Đây là các ông nghị hờn giặc ngộ quyền lợi quốc gia nên mới ký cho ứng cử viên "4 không".

Còn sau này họ làm bộ đòi rút lại cốt đề đưa đại ông Phó cho đỡ buồn tí thôi!

LUON LEO: Đã nói là chỉ có áp lực của Đức thánh Trần chứ chẳng phải của ai cả. Đức Thánh Trần báo ký cho ai thì họ cứ việc ký chỉ có thể thôi mà cứ hỏi mãi?

BAN GIÁM KHẢO: Vấn đề này Lươn Lẹo thông thạo cứ y như là người trong cuộc vậy: 5 điểm nữa!

Liên danh "cò mồi"?

HỎI: Báo chí thường hay gọi liên danh "Tâm Nhiễm" là liên danh "cò mồi" hay "trái độn", gọi như thế đúng hay sai?

VUNG VÍT: Không gọi bằng "Cò mồi", thì còn biết gọi bằng cái tên gì? Mà sòng cò bạc bịp nào lại chẳng có vài anh "cò mồi"?

PHÁ BÌNH: Gọi là "cò mồi" cũng có phần đúng, nhưng xin đừng quên rằng vai trò của họ là để tổ diêm cho nên dân chủ xứ này thêm phần "hoa mỹ", cho nên phải gọi họ là "cò mồi cứu quốc" mới đúng, và sau này họ cũng xứng đáng được hưởng công bằng một vài cái ghế... ba chân!

ĐỜ THỪA: Lại thật, công dân nào cũng có quyền ứng cử ngang nhau. Người ta có cả trăm chữ

ký giới thiệu mà lại gọi là "cò mồi"? Nói như thế có khác nào chê các ông Nghị Hôn là đồ ngu đi tặng chữ ký cho quân cò gian bạc lậu?

LUON LEO: Thời buổi nhá nhem này, cò bị gọi là "cò mồi" hay cò gì đi nữa cũng chẳng sao. Miễn có được chỉ địa để làm công việc đó là xong rồi!

BAN GIÁM KHẢO: Lý luận của Đờ Thừa bênh vực cho liên danh "cò mồi" rất vững 5 điểm!

Chiến công lớn nhất của ai?

HỎI: Đã biết ký bầu cử tổng tổng sắp rồi mà thành công mỹ mãn những ai là người lập chiến công to lớn nhất?

VUNG VÍT: Đã nói bầu cử gian lận là phá hoại chế độ là phản quốc thì làm gì có ai lập chiến công lớn nhất phải nói là tội to nhất mới đúng!

PHÁ BÌNH: Đừng nói thế e có hơi quá đáng dù sao cũng phải công nhận mấy trăm ông Nghị Hôn, Nghị gặt, Dân biểu đã lập chiến công lớn nhất là chọn sẵn cho dân chúng một liên danh.

ĐỜ THỪA: Có rất nhiều người lập chiến công, nhưng lớn nhất phải kể tới ông già Tú Lành.

LUON LEO: Suy cho cùng, cũng vẫn là Đức Trần Hưng Đạo!

BAN GIÁM KHẢO: Đờ Thừa và Lươn Lẹo cũng đúng: mỗi Toán 2 điểm rưỡi!

Tội nặng nhất về ai?

HỎI: Nếu vậy thì ngược lại, ai là người có tội nặng nhất?

VUNG VÍT: Với chúng tôi, thì mấy người vừa được coi là lập chiến công lớn nhất chính là có tội nặng nhất!

PHÁ BÌNH: Tội nặng nhất có lẽ là mấy ông nghị hờn ký kết lung tung beng làm cả đôi bên đều bị nhục đầu khó ơ.

ĐỜ THỪA: Mấy ông Nghị này dù sao cũng không nặng tội bằng cụ Chủ tịch Xe Đờ đã thực chữ ký của mấy ông dân biểu Nhà Hát. Cụ này thật là thua xa mấy Quan đầu tỉnh.

LUON LEO: Chẳng anh dèch nào tội nặng bằng mấy anh "nói láo ăn tiền", có bao nhiêu chuyện bí mật của người ta đem khai ra hết, xấu hổ, mặc cò thấy mẹ!

BAN GIÁM KHẢO: Lươn Lẹo lại có nhận xét chính xác hơn ai hết: 5 điểm nữa!

Truyền thống ăn gian

Vâng, cái mục đích gì chứ cái mục ăn gian thì nước Mít thân mến ngàn đời của chúng ta đã có một truyền thống từ khrom mười niên rồi. Nhưng là những cái sự ăn gian về bầu cử. Cuộc bầu cử gian lận lần đầu tiên được diễn ra vào năm 46, sau khi ác đồng chí Vem lên nắm chính quyền được ít lâu.

Đó là một vụ bầu bán trò hề nhất thế giới. Các cử tri cứ việc đến các nơi bỏ phiếu ở đó các cán bộ Vem viết hộ tên những người mà Vem muốn bầu nếu cử tri thuộc loại người mù chữ, và nếu cử tri biết viết thì họ đứng ngay bên cạnh bóc vanh vách tên các ứng cử viên gà nhà để cho cử tri điền vô cho tiện việc chính phủ.

Cái Quốc Hội của Vem thuở ấy thật sự chỉ là một cái Quốc hội được Đảng chỉ định. Một phần Đảng dành cho các đồng chí Việt Quốc và Việt Cách, còn một phần thì dành cho người của "Đảng ta". Bởi lẽ nếu bầu bán thật lực, thì nhà nước Vem sợ rằng, bọn cán bộ cuồng tín ở cấp dưới sẽ xui dân chúng bầu cho "Đảng Ta" hết chọi nên chỉ họ chỉ bầu có một nưà.

Nhĩa là chỉ bầu cho thuận một giống của "Đảng Ta" mà thôi, còn các đồng chí Việt Quốc, Việt Cách khỏi cần bầu, vì đã được nhà nước nom-mé op-phi-sen rồi.

Ấy là cái lần ăn gian thứ nhất và ăn gian một cách trắng trợn, ăn gian công khai.

Dưới trào Ngô đình Diêm, tất cả những cuộc bầu cử dù là bầu cử Tổng Thống hay bầu dân biểu nhà nước cũng đều ăn gian hết chọi. Không cử gì ở các địa phương xa xôi, mà người ta còn ăn gian ngay cả ở trong đô thành. Chính quyền đương thời đã cho tước tước mấy chục chiếc xe G.M.C. cỡ sẵn lính tráng và thanh niên công hòa để đi tiếp cứu cho những nơi nào mà gà nhà có mồi yếu kém nhất là tại khu vực Chợ Lớn khi các đồng chí Ba Tàu tung ra khẩu hiệu: "Người Tàu phải đền phiếu cho người Tàu."

Nếu không có các đoàn GMC ấy thì sức mảy mà các ứng cử viên Nguyễn Phương Thiệp, Huỳnh Ngọc Anh, Huỳnh Thị Nữ được lọt vô cái chuồng cu Ấy thể mà chỉ một ly ông cu nưà thì họ cũng thua nếu các đồng chí Cán Lao trưởng phòng phiếu không nhanh tay trao những thùng đựng đầy phiếu của các ứng cử viên Ba Tàu để đổi vô đó những cái thùng phiếu đựng sẵn phiếu của gà nhà.

Chiến thắng mà không nguy hiểm thì sự vinh quang cũng chẳng có chi là đẹp đẽ.

Chắc rằng kỳ này nhà nước không có thêm ăn gian đâu.

Đi khách hai ba phứa

Do cái sự đi xin chữ ký giới thiệu để ra ứng cử Tổng Thống mới lời ra cái đuôi đi khách hai phứa lần của các cha nghị hờn nghị bốt.

Chả là trước đây có một số lớn nghị hờn đã từng dâng kiến nghị thỉnh cầu Xếp hy sinh ngồi lại để tiếp tục leo lái con thuyền quốc gia tiến vô chỗ mây mù xán lạn đầy rẫy những sự vinh quang ra rít.

Các quan đầu tỉnh vốn dĩ là những kẻ khôn học máu mồm, tinh mà hơn cả những loài rắn rết nên chỉ họ bèn có lời nói mỉa các vị nghị hờn nghị bốt rằng:

"Quý vị đã có lòng yêu mến Xếp, cầu mong cho Xếp hy sinh ngồi lại thêm một hai nhiệm kỳ nữa để hoàn thành sứ mạng cứu nước giúp dân, vậy thì xin quý vị hãy ký vào đây một phát đề giới thiệu Xếp ra tranh cử."

Đã thỉnh cầu người ta ngồi lại không nhẽ bị chữ lại từ chối sự giới thiệu. Đã chốt nạng bị rồi thì nạng bị thêm một phứa nưà cũng dèch có sao hết. Nước nhà chưa có luật nào bỏ tù những thằng nạng bị cả. Khôn ngoan thế, nạng bị lại còn có kai được ăn rất nhiều giai kể cả cái sự ăn giải rút.

Họ bèn ký giới thiệu luôn.

Nhưng tới khi các liên danh khác đến xin chữ ký giới thiệu, sau khi nghe bu tai, họ lại ký luôn. Có vị nghị hờn ký tới hai ba phứa. Giới thiệu ca Xếp, cả Phó Xếp rồi luôn cả Big Minh nưà. Như thế để chứng tỏ cái lòng trung thành rất mực như một chó Berger trung thành mí li bat cứ một ông chủ nào cho nó dớp thật bõ bít tét.

Khi hạ bút ký, chắc rằng họ cũng chẳng bao giờ nghĩ rằng luật bầu cử đã qui định một cách rõ ràng là, chữ ký chỉ có giá trị một phứa mà thôi. Nếu ký cho cả hai liên danh thì nó biến thành vô giá trị không những cho mình mà luôn cho cả hai liên danh.

Không ngờ cái điều khoản 7 trên 10 lại có một hậu quả ái oâm oái như vậy.

Dù sao thì cử tri cũng rút tỉa ra được một kinh nghiệm để có dịp nhìn thấy rõ những cái bản mặt nham nhò, chuyên môn đi khạng nạng, dính máu ăn phần ở tất cả ba bóa nhĩa.

Ăn nhậu gì đến chúng tôi?

Cuộc tranh đấu của giới chức và công nhân về thuế lương bổng thế mà đâm ra lớn chuyện. Các nhà băng phải phọc mề bu tích Esso Nhà Bè cũng nhay vô ăn có cóc làm việc nưà.

Dân chúng xôn xao nhưng xem chừng nhà nước, có vẻ dèch không sợ sùng Ông Tổng Tài Chánh Hà Xuân Trưng em rề ông anh chi tiền Nguyễn Cao Thăng đã chứng tỏ một sự dèch và lì lợm hơn ai hết khi ông tuyên bố rằng Bộ Tài chánh còn chờ xem có diễn biến gì mới sau cuộc đình công ngày 29-7 mới có quyết định sau.

Còn Ông Tổng Ngốc thì lại càng bình chầu như vại. Ông cho biết rằng, cuộc đình công vừa qua chả có ảnh hưởng gì đến nền kinh tế nước Mít. Còn về việc các ngân hàng đóng cửa thì ông cười hề hề mà rằng:

"Các ngân hàng có đóng cửa thật à? Bao nhiêu ngân hàng đóng cửa?"

Đạo này chiều nào ông Tổng Ngốc thân mến của chúng ta cũng đi là cà ra Catinat. Ngồi chán chề ở Brodard lại tạt vô Gival. Gặp gỡ mấy nhà báo tại đây, ông có tâm sự rằng:

"Mình đi làm đầu là nhờ ở phúc đức nhà chồng. Mẹ chồng biếu sao mình nghe vậy. Mình có biết dèch gì đâu. Thế mà thiên hạ cứ chửi mình. Nhưng chửi làm thì mồi mồn. Mình ngồi đây nhiều lắm bắt quá cũng chỉ vài ba tháng nưà là hết. Cò như là đã làm xong nhiệm vụ quân dịch."

Cũng nên biết rằng mông sứ Tổng Ngốc đã chiếm giữ quán quân về cái sự ngồi lâu nhất ở Bộ Kinh Tế dưới thời đệ nhị Cộng hòa Tỉnh ra được hơn hai năm.

Thời đệ nhất Cộng Hòa, cụ Phó A Lăng Lấp là một ông Tổng Kinh Tế hành nghề lâu năm nhất, gần như trong suốt thời gian ông Diêm làm TT.

Trái với nguồn tin liên danh « trái độn »

LD TÂM-NHIỆM-KỶ-LỄ TẮY CHAY CUỘC CHẠY ĐUA VÀO DINH Đ. L.

NOC ĐOC

* Chỉ còn liên danh Thiệu-Hương và xã trưởng Nguyễn thanh Hùng?

SAIGON.- Trước nguồn tin được loan truyền rằng trong kỳ chạy đua vào Dinh Độc Lập nhiệm kỳ 71-75 sẽ có 2 LD ứng cử Tổng Thống và Phó Tổng Thống sẽ là liên danh trái độn phòng hồ 2 liên danh Kỳ Lễ và Minh Minh rút lui vào phút chót.

Hồi 10 giờ sáng nay 4-8-71 (tức ngày chót nhận đơn ứng cử TT và PTT) liên danh Trần Tâm-Huỳnh Văn Nhiệm đã mở cuộc họp báo tại nhà hàng Continental đường Tự Do có đông đủ báo chí trong và ngoài nước tham dự. Đã chính thức tuyên bố rút khỏi cuộc đua với lý do không đủ chữ ký và bất hợp tác trong kỳ bầu cử này.

Dưới đây là nguyên văn những lời tuyên bố đồng đạc của GS Trần Tâm.

— Vận mệnh quốc gia đang ở trong một giai đoạn cực kỳ quan trọng và vô cùng đen tối, người hô hào giải pháp «quân sự cực đoan», mãi vẫn chưa có một đáp số hữu hiệu, người chủ trương ôn hòa, «thương nhượng» vẫn chưa có những «công thức lịch sự» để giải quyết hiểm họa chiến tranh, quốc gia mỗi

ngày thêm hỗn loạn, phân hóa...

Do đó cuộc bầu cử tháng 10, 1971, sẽ có một giá trị quan trọng trong lịch sử, mà những người yêu nước đều phải có trách nhiệm và bổn phận đóng góp một cách tích cực vào cuộc Bầu cử lịch sử này, ngõ hầu cùng chung tìm ra một đáp số hữu hiệu giải thoát Hiểm họa Chiến tranh đưa đất nước đến thanh bình.

Chúng tôi có hai quan niệm căn bản đối với cuộc bầu cử tháng 10-71 như sau: 1) Trách nhiệm của những người tài đức, có thiện chí muốn ra ứng cử để phụng sự quốc gia, trước hết phải có một Lập Trường tranh cử đứng đắn, một quốc sách cụ thể, hữu hiệu, có hy vọng giải quyết được hiểm họa chiến tranh, kiến tạo hòa bình, song song với những chương trình thực thi Dân Chủ, bảo vệ An Ninh, bảo đảm công lý cho mọi người từ thành thị đến thôn quê làm cho dân giàu, nước mạnh v.v... chứ không được phép mị dân, lừa gạt dân, bằng những thủ đoạn xảo quyệt bá đạo. Mọi hành vi và thủ đoạn bá đạo không thể được thừa nhận như là phương tiện và cứu cánh để tạo chiến thắng trong cuộc Bầu cử.

2) Tiếp đến là trách nhiệm của Nhân Dân là những người có Quyền Tự Do xử dụng lá phiếu phải có can đảm nhìn thẳng vào tình hình đen tối của Đất Nước để Tự Đặt Quyền Sống Lễ Sống của chính mình qua Lá Phiếu một cách sáng suốt và bất khuất trước mọi mưu mô, cam bẫy và áp lực...

Vì những lẽ kể trên với tư cách là những Công Dân Việt Nam chúng tôi có ý định đem khả năng và kinh nghiệm sẵn có ra để phụng sự Đất Nước tiếc rằng chúng tôi đã không hội đủ điều kiện qui định bởi điều 10 khoản 7 của luật số 009-71 ngày 23 tháng 6 năm 1971. Điển hình nhất là những khó khăn của vị đương kim Phó tổng thống về vấn đề chữ ký giới thiệu, mà những ngày qua dư luận Báo chí trong nước cũng như quốc tế đã đề cập rất nhiều.

Những khó khăn mà vị đương kim Phó TT đã phải đối phó trong những ngày qua được coi như là những bằng chứng cụ thể khuyến cáo và buộc chúng tôi, một Liên

Danh Dân Sự, được coi như là một Liên Danh yếu trước các liên danh quân sự, nên «phải từ bỏ» ý định tranh cử, và cương quyết bất hợp tác đối với cuộc bầu cử tháng 10-71.

Trước khi dứt lời, Giáo sư Trần Tâm hứa hẹn sẽ gặp lại báo chí vào nhiệm kỳ

tôi, Ông tin tưởng các liên danh Tranh Cử sẽ không còn gặp khó khăn như kỳ bầu cử hiện tại.

Ngoài ra theo một nguồn tin từ phủ Phó Tổng Thống cũng được tiết lộ vào sáng nay 4-8. Bộ tham mưu vận động tranh cử cho LD Kỳ-Lễ đã làm việc suốt đêm 3-8 và cho đến 10 giờ sáng nay cũng chỉ mới có 85 chữ ký mà thôi, nghĩa là còn thiếu 15 nữa! Vào phút chót LD Kỳ Lễ cũng đã chính thức

tuyên bố rút lui khỏi cuộc chạy đua vào Dinh Độc Lập. Vì LD Kỳ-Lễ-Tâm-Nhiệm đã chính thức rút khỏi cuộc tranh đua đã làm LD Minh-Minh bối rối về những lời tuyên bố trước đây: «Cũng sẽ có thái độ nếu ông Kỳ không được dự đua». Nếu trường hợp Minh-Minh tây chạy rút ra thì LD Thiệu-Hương sẽ chỉ còn phải đương đầu với LD xã trưởng Nguyễn thanh Hùng mà thôi?

000

• GÃI SĨ

Ngồi rù gãi háng dài tăn tăn

(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Tiền tài và Thương Viện: Bốn năm qua, Hạ-Viện đã bị biết bao nhiêu tai tiếng, nhất là những chuyện lem nhem về tiền bạc và tình ái.

Trong khi đó, ai cũng phải thừa nhận là Thượng Viện đã cố gắng để giữ được phần nào cái uy tín của một cơ quan lập pháp. Nếu so sánh nhiều dân biểu như một thứ gãi háng thì các nghị sĩ Thượng Viện đã cố làm ra vẻ ta đây con nhà lành.

Tuy nhiên, vì thấy các DB Hạ Viện ăn ngon quá, thành ra nhiều cụ Nghị viên trên khó cầm lòng nổi. Làm con gái nhà lành chỉ có tiếng mà không có miếng, thành ra Thượng viện đang bị tiền tài đe dọa trầm trọng.

Vào cuối tháng Bảy vừa qua, theo tin báo đã đăng, do đề nghị của Đệ Nhị Phó Chủ Tịch Nguyễn mạnh Bảo và một nhóm Nghị Sĩ khác, Thượng Viện đã phải họp kín để tính chuyện tăng lương Nghị sĩ ngang với lương DB. Được biết, hiện nay, lương Nghị sĩ gần 90.000 một tháng, và lương dân biểu là 134.000. Mặc dầu là giữa năm và ngân sách đã định rồi, nhưng mấy ông Nghị năng nặc đòi tăng lương.

Cũng may là tại Thượng viện cũng còn một số nghị sĩ có liêm sỉ, đã ý thức được rằng chuyện tăng lương bằng dân biểu nghĩa là chước lấy

sự khinh bỉ của dư luận như dân biểu, là một cái nhục, nên đến khi biểu quyết phe tăng lương thiểu số. Nhờ đó mà Thượng Viện thoát được một quyết định ô nhục. Nhưng tiếc vì không được tăng lương, mấy ông Nghị tham lam đã xoay xở bằng cách khác. Theo các ký giả Nghị trường, người ta được biết có từ 3 đến 5 ông Nghị thuộc các liên danh «Trời Việt» và «Bông Lúa» đã ký giấy giới thiệu cho Tiến sĩ Trần Tâm ứng cử Tổng Thống, với giá mỗi chữ ký là 1 triệu đồng.

Nhiều ông Nghị đã trót ký miễn phí cho các liên danh Thiệu-Hương và Minh-Minh tức hùi hụi.

Cây đa sụp đổ Dư luận vẫn coi 9 vị thăm Phán TCPV như những «cây cổ thụ» về luật. Trước dinh Gia-Long, trụ sở của TCPV lại có một cây cổ thụ lớn vào hàng nhất ở Thủ-Đô khiến cho cảnh rất hợp với người.

Nhưng chiều 28-7 buổi chiều hôm trước ngày TCPV bắt đầu nhận đơn ứng cử TT và Phó TT cây đa cổ thụ trên bỗng nhiên chẻ ra làm hai một nửa gục ngã giữa lúc trời quang mây tạnh chẳng hề có giông tố gió lớn.

Ông ký giả già Nam Đình bèn viết một bài bình luận lớn về chuyện cây đa đổ với «cảnh hoàng hôn của pháp lý». Được biết, sau khi TCPV tự xử cho mình hợp hiến,

đã xử khoản 7 điều 10 luật bầu cử Tổng Thống cũng hợp hiến luôn.

Ông già trong bóng và Bóng Huệ

Như mọi người đều biết «ru ông già gân» đã được Tổng Thống Thiệu cho ứng cử PTT thế chỗ của cố đầu trề Nguyễn Cao Kỳ. Cố đầu già này vốn thuộc LD Bông Huệ ở Thượng Viện, Người ta tưởng khi mời nghị sĩ Hương đứng chung liên danh, ít nhất liên danh Thiệu-Hương cũng được 15 chữ ký, của hai liên danh Bông Huệ cũ (67) và Bông Huệ mới (70) Nhưng lạ, theo những nguồn tin đã được công bố thì chẳng có Nghị sĩ nào thuộc liên danh Bông Huệ ký giấy giới thiệu liên danh Thiệu-Hương.

Có nhiều giả thuyết được đặt ra:

— LD Bông Huệ không giới thiệu ai, vidã chống khoản 7 điều 10.

— Vì không cần Bông Huệ liên danh Thiệu-Hương cũng đủ chữ ký ứng cử.

— Bông Huệ là chủ chốt của nhóm Độc Lập, sợ mất độc lập nên không muốn «xiết chặt hàng ngũ sau lưng Tổng Thống» cùng với đám dân biểu G.N.

— Và cũng có thể là «bụ nhà không thiên».

Dầu sao thì ông Già gân cũng hơi đau về vụ này. Nhưng càng như vậy, sự hy sinh của ngài càng đáng giá.

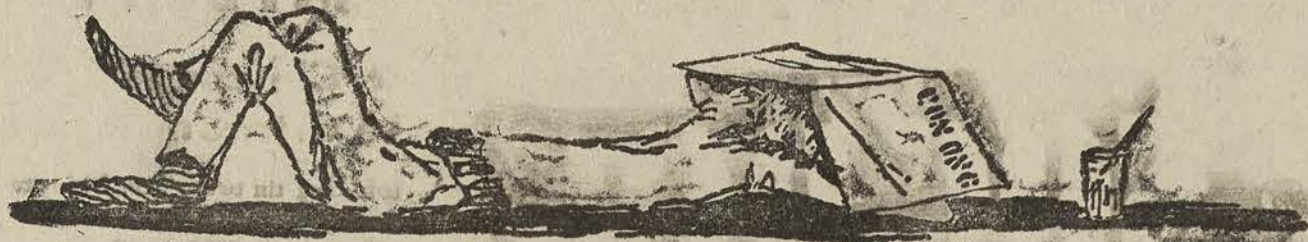
Tin giờ chót

Ông Kỳ rút ra lại đâm vô

Mặc dù buổi trưa 4-8-71, đột nhiên có tin loan truyền ông Kỳ rút lui! Bất thần vào buổi chiều, người ta lại thấy cả hai vị Kỳ-Lễ đã du dương, vai kề vai... Có một số nghị viên hộ tống đồng tiến bước vào Dinh Gia-Long, trụ sở của Tối Viện Báo chí đổ xô đến đây nhóc. Xe côm, xe an ninh bố trí tề phía.

Và... cả hai vị Kỳ Lễ, nằm mắt hút trong Tối Viện 2 giờ đồng hồ. Mãi đến 5 giờ 30—hai ông phom phom đi ra... Và lắc đầu lia lịa với lời tuyên bố dứt lún. «Hãy để đình Quốc Khách ngay tút tít... sẽ có hợp báo»

Vì giờ chót, Con Ông đã lên khuôn, đành... Chào thua hết quả sau cùng ?!

Cả kê dê ngỗng

Một lối thoát danh dự

Trong cuộc đấu, bao giờ cũng có kẻ thắng, người bại. Nhất là cuộc chạy đua vào Phủ Đầu Rồng không thể nào có chuyện thủ huê. Chưa bao giờ, tôi được thấy một cuộc bầu cử mà hai liên danh có một kết quả giống nhau, nghĩa là có cùng một số phiếu.

Vì vậy cuộc bầu cử Tổng Thống lần này, bắt buộc phải có một liên danh đặc cử vài ba liên danh đi trước. Hiện nay người dân Giao chỉ mới nhìn thấy có ba liên danh đó là Thiệu Hương, Minh Minh và Kỳ Lễ.

Trong ba liên danh kê trên, thì hai liên danh Thiệu Hương và Minh-Minh, được coi như đã qua được cái cầu đầu 10 khoản 7. «Đoạn trường ai có qua cầu cầu mới hay». TT Thiệu cho rằng 2 liên danh đối thủ «đr sức qua cầu». Nhưng tới nay, chỉ mới có một liên danh qua cầu. Còn liên danh Kỳ-Lễ, có vẻ lúng túng với cây cầu 100 nhịp. Mới qua được 70 chục nhịp. Còn 30 nhịp nữa, có vẻ khó khăn. Lý do chỉ vì thái độ thụt thủ của các ông Nghị viên khi ký tên giới thiệu.

Thái độ thụt thủ của Nghị Viên khi ký giấy giới thiệu, cũng như giáng điệu đứng lom khom của dân biểu, khi biểu quyết một dự án luật nào có mục đích nâng bi Nhà Nước. Tôi gọi thái độ đó là một thái độ không dứt khoát. Các đảng dân cử của chúng ta là như vậy. Vừa muốn theo Nhà Nước để dớp bạc, lại sợ miệng thế gian mai mỉa. Tờ lúc tòa nhà Quốc Hội sáng tác ra một lối biểu quyết bằng cách đứng dậy, chứ không phải dơ tay như trước kia, thì các ông dân biểu có một lối đứng lom khom rất tức cười.

Tôi không chê trách gì những ông thân hành pháp. Vì đó là quan niệm chính trị của mấy ông. Nhưng nếu các ông theo hẳn đi, lại chẳng có gì đáng trách. Trong truyện Tam Quốc, có Trần Lâm, chứ không phải là Tháo bằng một bài lịch tuyệt tác, mà cũng còn thốt ra một câu: mũi tên đặt trên cây cung, thế tất phải bắn. Còn các ông dân biểu chúng ta, không dám tự đặt mình lên giây cung, kê bắn cung thì rút rỏ, nhút nhát, còn những mũi tên thì chỉ kê dựng tới là gãy, thì bắn một tám vài cẳng cũng không trúng.

Tôi phải tả lại buổi họp báo của các đảng Nghị Viên Đô Thành và hai tỉnh Gia Định, Biên Hòa, mới thấy chân nắn với tư cách của các bậc dân cử nước Giao Chỉ. Vẫn biết tư cách của những chính trị gia loại các kê, không đáng giá được bằng một nửa đồng bạc, nhưng không thể ngờ rằng các nghị lại... bết quá đến thế, các ông nghị đã khai rằng bị áp lực, bị chính quyền địa phương dọa nạt, bắt phải ký tên vào một tờ giấy giới thiệu mà chỗ tên người được giới thiệu để trắng, chưa đề tên ai cả.

Rồi sau khi ký, các ông Nhà Nước địa phương mới đề tên kho muốn đánh máy thêm tên ai vào cũng được. Rất may là Nhà Nước địa phương chỉ dùng những tờ giấy ấy cho vị đương kim Tổng Thống. Nếu các ông địa phương lại dùng những tờ giấy giới thiệu ấy, để giới thiệu một tên Công Sản, cỡ như Huỳnh Tấn Phát, Nguyễn Hữu Thọ, thì ai chịu trách nhiệm dùm cho các ông đây?...

Có một ông Nghị viên đã kể về một trường hợp thật thê thảm. Vì không ký tên vào tờ giấy giới thiệu để trắng ấy, mà ông bị chính quyền địa phương theo dõi và hăm dọa. Vợ ông ta khóc lóc nhiều quá, đêm nào cũng ni non to nhỏ, nên cuối cùng ông ta phải ký. Như vậy, cũng còn may cho dân tộc Giao Chỉ. Ông ta mới chỉ là Nghị viên. Nếu ông ta làm lớn thêm một tí nữa, bị vợ ni non khóc lóc, chắc ông ta dám đem đất nước này đi bán ve chai lắm.

Các ông nghị viên, dù có muốn bào chữa như thế nào, cái chính sa làm sao, cũng không gột rửa

nổi sự hèn của mấy ông. Trong buổi họp báo ngày hôm đó, có một ông Nghị thú nhận rằng mình ngu dốt, nên mới ký giấy giới thiệu mà tên để trắng. Tôi thành thật khen ông Nghị ấy một phát. «Biết thì nói rằng biết, không biết thì nói rằng không biết, đó chính là biết vậy». Ông tự nhận mình ngu dốt, đó cũng là một nét thành thật, đáng yêu.

Tôi còn nhớ, cách đây vài tháng, trong một lần đã kích điều 10 khoản 7, Phó Tổng Thống Nguyễn Cao Kỳ đã tuyên bố rằng, những ông dân biểu lom khom như buồn vàng cục, bạch phiến, buồn lậu tiền, dù có năn nỉ ông để xin ký tên giới thiệu, ông cũng không thèm. Bây giờ, vì tưng bấn chữ ký, ông phải xài tới chữ ký của loại nghị ngòm ấy, chắc ông cũng đau lòng lắm. Dương Hồ của thời xa xưa, cũng đã từng phân nân, mười việc trên thế gian này thì có đến bảy tám việc làm cho mình không hài lòng. Như vậy, thì chỉ mới có một việc không hài lòng, Phó Vương cũng đã kê như may mắn hơn Dương Hồ.

Có kê cho rằng, việc khó khăn trong sự thi thực chữ ký của nghị viên, đó là một lối thoát danh dự cho Phó Vương. Kỳ bầu cử này, hy vọng đặc cử của Phó Vương rất mong manh.

Phải đấu với kê vừa có tiền, vừa có thế, có một Bộ Tham mưu làm việc rất chu đáo, lo lắng tới cả từng chữ ký, sự thất bại của Phó Vương như cầm lông ở trong tay. Bởi vậy, với một cái cơ là có tới một trăm bốn chục chữ ký, nhưng các ông trời coa không thêm thì thực, để rút lui ra khỏi nơi gió mạnh, mưa máu là một điều hay. Nhưng tôi biết rằng, đó không phải là ý định của Phó Vương. Tinh của Phó Vương là để làm một cái gì là phải làm cho tới cùng «Làm cho hết sức rồi bình tâm». Đắc cử hay không, đó không phải là một vấn đề. Cần sao phải ứng cử được trước đã.

Mấy ngày hôm nay, những người thân cận của Phó Vương đã chia nhau đi khắp các địa phương. Nơi gần nhất là tỉnh Gia Định, thì ông quan đầu tỉnh đã trình bày những phóng ảnh của những tờ giấy giới thiệu mà các Nghị Viên đã ký cho Đại Vương rồi.

Tôi không hiểu sao Phó Vương còn tin cậy nội những anh Nghị ngòm của tỉnh Gia Định? Có 25 Nghị viên thì đến 23 anh đã ký vào kiến nghị. Kính xin Đại Vương hy sinh ứng cử thêm một lần nữa. Trông mong gì nữa ở lũ người đó? Một anh Nghị lại còn giả bộ ngây thơ, nói rằng không biết Phó Vương ra ứng cử, nên mới ký cho Đại Vương.

Ái cũng biết rằng, người tuyên bố ứng cử trước tiên, người xông vào vòng chiến đầu tiên, là Phó Vương. Chính Đại Vương mới là một kê lừng lờ, khi nào hỏi tới, cũng trả lời mập mờ rằng, không biết có ứng cử lần nữa hay không?... Rồi khi nhận được các kiến nghị từ bốn phương gởi về, lúc đó mới tuyên bố ứng cử. Lý luận của anh nghị ngòm, thật khó nghe và không thể nào nghe lọt được vào tai.

Tôi cho rằng Phó Vương không bao giờ nghĩ tới một lối thoát danh dự. Mà như thế, cũng không thể gọi được là một lối thoát. Sự tị hiềm và bất đồng giữa Đại Vương và Phó Vương, đã được kê như tới hồi trầm trọng. Cần phải ứng cử, để đo lường lòng người. Nếu số phiếu bầu cho Phó Vương là một số phiếu khá lớn, dù không đặc cử, người đắc cử nhìn vào số phiếu ấy, cũng vẫn e dè... Bao nhiêu phiếu là bấy nhiêu người ủng hộ Phó Vương. Với cái lực lượng ấy, thì dù ai có muốn hành hạ Phó Vương, chắc rằng cũng không dám ra tay.

Cách đây vài ngày, Phó Vương cũng có một đám nghị ngòm vào vui chơi tại Cầu lạc Bộ Huỳnh Hữu Bạc, nơi mà cách đây vài tuần lễ, Phó Vương cũng mời các anh em Văn Nghệ-Si. Tất nhiên là sinh hoạt nghị ngòm, không thể nào bằng được sinh hoạt văn nghệ. N hiều anh em Văn nghệ

si đã lấy làm bất bình, khi thấy lũ nghị ngòm được ngồi vào cái ghế mà mình đã nhường. Tôi đã phải bào chữa rất nhiều. Nếu không vì nhu cầu tranh cử, thì chắc chẳng bao giờ có nghị viên như Hoàng đình Từ hay Giáp văn Thập, được đặt chân vào những chỗ đó. Nhưng dù cho có cái chỉnh đến thế nào chẳng nữa, những người viết văn, làm thơ, làm nghệ thuật ở xứ này, cũng đã mất vui, khi nghĩ tới các anh nghị ngòm, ngồi chễm chệ trong cái không khí mờ ảo của một cầu lạc bộ đầy chất văn nghệ. Rồi sau đó, còn tranh nhau ký giấy giới thiệu, để được đặt tên là một thứ giấy giới thiệu «sái nhì».

Không có gì đau bằng cái sự «sái nhì». Mang những tờ giấy có các chữ ký của ông nghị viên ấy đi thị thực, thì được biết rằng, những chữ ký ấy chẳng có giá trị gì. Chữ ký của nghị viên cũng như cái tranh của người con gái.

Chỉ có thể dùng được một lần... ký tên thêm một lần nữa, được kê như một sự lừa bịp, như một cổ gài đi đã thập thành, đến lúc lấy chồng, đem tân hôn còn cứ kêu đau loạn cả lên. Tờ giấy có chữ ký ấy, dù có mang dùng để đi cầu cũng không được, vì áp tên các ông nghị ngòm vào chỗ đó, rất có thể xảy ra sự đau khổ vì bệnh trĩ. Rồi sau khi mọi việc đã đổ bể tầm lùm, lại còn làm ra cái điều ngây thơ, họp báo để vung vít về những chuyện vợ khóc, dọa nạt, ngu dốt. Tôi tưởng tượng, rằng, đám người đó có lẽ không còn biết gì là liêm sỉ.

Hôm nay đã là một ngày đầu tháng tám. Chỉ còn 3 ngày nữa là «cánh cửa cần khôn khép lại rồi». Những bạn nghị viên của tôi, còn sạch sẽ, chưa ký giấy giới thiệu cho ai, như bạn Thanh Chiếu, thứ làm một cử chỉ đẹp xem sao...

Trong ba ngày, phải đi xin cho bằng được ba chục chữ ký, đó cũng là một vấn đề nan giải. Tờ báo ra chiều hôm nay, có đăng tin rằng, Hoa Kỳ sẽ dùng áp lực để buộc Đại Vương phải giải tòa chữ ký. Tôi nghĩ rằng, đó cũng là một điều nhục. Phải xin một đặc ân của đối thủ, thì thà rằng đứng đầu nhà ch o xong. Nghe nói, phe Phật giáo Ấn Quang, vốn là một lực lượng mạnh ở đây, cũng sẽ giúp cho Phó Vương có đủ chữ ký giới thiệu. Lại càng không nên nhận. Vì ai cũng biết, Ấn Quang đang ủng hộ cho liên danh Lương Minh, nay giúp Phó Vương có được đủ chữ ký giới thiệu, thì cũng chỉ để làm một thứ bạc thang. Người quân tử, khi đã dự cuộc tranh đua, là phải bước đi ngang hàng với mọi người. Dù thắng, dù bại, cũng vẫn có quyền ngược mặt lên mà nhìn thiên hạ.

Tôi đã suy nghĩ mất vài giờ để đề nghị lên Phó Vương một lối thoát danh dự, nhưng tìm không thấy, chỉ còn thấy một cách là phải ứng cử cho bằng được. Không cần nhờ tới sự giải tòa chữ ký. Không cần nhờ tới một phe phái nào. Có như vậy, những người từ trước tới nay vẫn còn có cảm tình với Phó Vương, mới có thể cầm lá phiếu có tên Phó Vương, bỏ vào thùng phiếu trong cuộc bầu cử tháng mười...

Tài nguyên môn

Tự bóc thơm?

Càng gần đến ngày mãn hạn công tra, người ta nhậu thấy giới đào kép đương nhiệm miệt công trường Lam Sơn càng tỏ vẻ bi quan hơn bao giờ hết. Điều đó cũng dễ hiểu, vì số đông dường như đều cảm thấy rằng phen này hy vọng được "tái đảng", xem chừng mong manh quá. Do đó mà họ đã thi nhau than thở và đồng thời cũng là để tự bóc thơm mình một cách gián tiếp, như sau:

KÉP NGUYỄN VĂN NHUỆ: Người ta cứ chửi chúng tôi bê bối, nhưng tụi đám quạ quyết rằng nhiệm kỳ tới còn bê bối gấp triệu lần cho coi, vì có lẽ ra 2 phần 3 giới tài phiệt sẽ thay thế chúng tôi, chúng sẽ còn mần áp-phe tở cha nữa kia.

KÉP PHẠM TẤN NHỎ: Cả nước tổ chúng tôi lem nhem về những tội nhòm lỗ khóa, buôn lịch cời trường, buôn lậu sủ cheng si líp, bạch phiến vàng thoi là oan quá. Vu khống cả đấy, Chính những đứa tổ chúng tôi mạnh nhất lại là những đứa vận động để cạnh tranh mí lị chúng tôi để sợ nhất. Chúng định hất cẳng chúng tôi đẩy bà con ơi.

KÉP TRẦN QUÝ PHONG: Tụi nó chửi tôi bỏ tiền tranh cử để được ở lại nhà hát tây đã, tiếp tục trốn lính là bỏ láo hết sức.

Như thế rõ ràng là trâu buộc ghét trâu ăn rồi còn mẹ giỡn?!
- ĐÀO KIỆU MỘNG THU: Ai bảo đồng bào Phát Tử Huế ghét bỏ tôi là làm. Sự thật đồng bào vẫn còn «mê» tôi vừa dẻo vừa bền lắm kia. Chả qua vì tôi đối lập mí lị nhà nước ghê quá, nhà nước uất nên tổ chức bọn giáo gian để «chơi» tôi đó thôi. Nhưng tôi cóc ngán, tôi tin lương tâm tôi vẫn thủy chung như nhưt, tôi không hề phản bội ai hết, có anh Chá trong Chí Hòa làm chứng đàng hoàng mà.

MỢ NÍN TÈ TRẦN DẠ SOA: Tôi đời đơn vị ứng cử đầu phải vì sợ bị đồng bào nơi cũ tẩy chay? Thật ra từ ngày tôi về nhà hát tây tôi đã mần bao nhiêu công to chuyện nhớn như làm áp phe với ngoại kiều, xé áo trắng, giạt đứt râu chuối, khện guốc lên đầu bạn đồng viên đến phun máu... chỉ vì đồng bào cả đấy. Nếu không tiếp tục tín nhiệm tôi là một sự lầm lẫn rất bực, đồng bào cứ tri sẽ ăn năn hối hận suốt đời cho coi...

Họa cú muốn tái diễn chăng?

Theo bản tin của đồng nghiệp TSM, tuần rồi tại khu vực đường Nguyễn Văn Thoại bỗng có nhiều người đến hỏi mua nhà đất với giá rất cao. Đồng thời các ông bà đi mua nhà đất một cách hào phóng này cũng chịu khó tiết lộ mí mí rằng trong nay mai nhà nước sẽ cho phép nơi đây tổ chức thành một khu ăn chơi công khai, gọi văn hoa là trung tâm giải trí, với đủ mục hấp dẫn như cờ bạc, rượu chè, trai gái thả đàn vân vân.

Mặc dù cả chánh quyền trung ương lẫn địa phương tới nay vẫn hoàn toàn phủ nhận sự việc trên, luôn cả ngài tổng Phiệu bộ xá hơi, nhưng nhà

cửa đất đai khu Nguyễn Văn Thoại vẫn cứ lên giá âm âm, cũng như thiên hạ vẫn thi nhau kéo về đây kinh doanh in hết phong trào nuôi chim cú mây thàng về trước.

Bọn C.O nghe qua cũng lấy làm ham lắm, nhưng phần rách qua phần có máu đã nghi Tào Mạnh Đức chầy trong người nên chẳng dám chạy theo thiên hạ, chỉ viết bằng quơ lên giấy để nhắc nhở bà con nên tính toán cho kỹ kéo mang họa một lần nữa thì hết nghiệp!

Độc quyền để ợ!

Trong hai cuộc bầu cử sắp tới của cường quốc Anamta, mọi người ai cũng cho rằng cuộc chạy đua vô địch Độc lập phải là quan trọng gấp triệu lần cuộc chạy đua vào viện Hạ bộ. Do đó các của ro nhằm hưởng đại lộ Thống Nhất ắt cũng phải là những của ro cỡ góc và nặng ký ghê lắm mới có hi vọng giành giật được giải thưởng vinh quang.

Riêng bọn C.O lại quan niệm hoàn toàn trái ngược. Cuộc chạy đua vô địch Độc Lập thật ra rất dễ, quá dễ so với cuộc chạy đua đảng viện Hạ bộ mới đúng. Chỉ cần một điều kiện tiên quyết, chỉ địa thật kỹ là thế nào cũng thành công về vang. Nghĩa là chịu khó bỏ vốn cỡ vài trăm triệu, mua đứt hết trại chữ ký giới thiệu của đảng cái bang cũng như của đảng nghị hờn, khiến các đối thủ đành chịu phép vì không thể nào nạp đơn cạnh tranh với mình nữa, chỉ có một mình mình thông dong nhân nhá ứng cử Ấy thế là phần thắng nằm chắc trong tay vậy. Mà ở Anamta bây giờ thì giới tư bản Việt gốc Tô Định. Hóa nên trong một tương lai không xa ở một vài nhiệm kỳ tới thời cường quốc Anamta dám có một ông quốc trưởng Ba Tàu kiểu Tân gia Ba lăm a. Chính bọn tài phiệt nước Chợ Lớn cũng đã «tiên đoán» như vậy mà!

Hãng Mic ra thông cáo: Sau loạt bài tố khổ Ba Tàu Siou Phong Tổng Giám Đốc phát hành thuốc điều đã đóp của giới tiêu thụ nhiều tỷ bạc, sớm muộn phải đến tới... Nay ông Liễu C. Giám Đốc hãng Mic đã chính thức ra thông cáo ghi rõ những địa điểm dưới đây, để giới tiêu thụ được mua với giá chánh thức. Trường hợp họ còn bán quá giá, khách cứ việc mời phú-lit tới tóm cổ là xong chuyện. Tuy nhiên, Con Ong còn thấy thiếu xót vì thông cáo chỉ mới đáp ứng giới tiêu thụ Saigon-ChoLon, còn các giới tiêu thụ các tỉnh quê thì sao?

HÃNG THUỐC LA MIC CHOLON

Kính gởi quý khách hàng tiêu thụ thuốc điều hãng Mic về việc bán thuốc điều cho giới tiêu thụ theo giá chánh thức. Trước nhất Bồn Hãng xin chân thành cảm tạ Quý vị luôn luôn chiếu cố đến các hiệu thuốc của Bồn Hãng. Vậy Bồn Hãng lúc nào cũng lo nghĩ đến việc tổ chức làm thế nào: Quý vị được mua thuốc điều theo giá ghi trên gói RUBY QUEEN 47đ (Một gói) GOTAB 49đ (Một gói) CAPSTAN 52đ (Một gói) BOND STRET 33đ (Một gói) PARK LANE 58đ (Một gói). Bồn Hãng phân phối theo giá chánh thức cho trên 4.000 bạn hàng lẻ lẻ đường và trên 1.000 tiệm tạp hóa.

Vậy yêu cầu Quý vị hỏi mua theo giá lẻ chánh thức ghi trên gói thuốc và từ khước mọi giá cao hơn giá nêu trên tại các kệ sạp bán hàng lẻ lẻ đường, các tiệm tạp hóa và các địa điểm dưới đây:

Các địa điểm này có nêu rõ trước cửa giá lẻ chánh thức:

Tài Ký	579,	Chợ Saigon	Saigon	Hòa Thành	14,	Trần Bình	Cholon
Nguyễn Phong	686	Chợ Saigon	—	Quảng Du Chánh	40,	Trần Bình	Cholon
Thanh Ký	1015	Chợ Saigon	—	Cầm Thành	44,	Trần Bình	—
Phú Ký	1016	Chợ Saigon	—	Quảng Xương	50,	Trần Bình	—
Vinh Phong	1111	Chợ Saigon	—	Hiệp Thành	52,	Trần Bình	—
Bỉu Hưng	1134	Chợ Saigon	—	Mi Lan	15,	Mạnh Tử	—
Cầm Phong	342,	Hai Bà Trưng	—	Thiên Long	39,	Lê Tấn Kế	—
Hồng Thạnh	68	Bà Lê Chân	—	Thuận Phát	23,	Xóm Cúi	—
Quảng Chánh	133	Võ Di Nguy	P.Nhuận	Tấn Phát	760,	Phan T. Giản	—
Huê Xương	35,	Nguyễn M Chiêu	—	Nam Thành	260,	Trần H. Quân	—
Cầm Nguyên	97,	Đề Thám	Saigon	Khinh Kỳ	37,	Hai Bà Trưng	Saigon
Hiệp Hưng	370,	Nguyễn Công Trứ	—	Lien Seng	4,H	Lê Lợi	—
Hoa Kỳ	64,	Nguyễn thái Học	—	Ngọc Lan	529,	Trần Hưng Đạo	—
Vinh Gia Tôn	3,	Bùi Viện	—	Nguyễn Hồng	19,	Cống Huỳnh	—
Tường Anh	29A,	Chợ Tr. M Giảng	—	Liên Phong	71,	Hàm Nghi	—
Việt Hưng	137,	Nguyễn T Thuật	—	Huỳnh Kỳ	147,	Hai Bà Trưng	—
Tân Tạo	320,	Nguyễn T Thuật	—	Chánh Long	157,	Đình Tiên Hoàng	Dakao
Lợi Phong	310A,	Lê Văn Duyệt	—	Mai Loan	112,	Bùi Chu	Saigon
Đồng Hòa	326,	Lê Văn Duyệt	—	Tân Hoa	288,	Võ di Nguy	P.Nhuận
Ngọc Hạnh	179,	Hoàng Diệt	—	Ngọc Thạch	111,	Phan thanh Giản	Saigon
Vạn An	45,	Chợ An Đông	Cholon	Nguyễn Thành	105-107	Trần văn Thạch	—
Nam Hưng	46,	Chợ An Đông	—	Vinh Phong	50,	Trần quang Khải	—
Triệu Phát Xương	56,	Chợ An Đông	—	Nguyễn Thành	157,	Lê văn Duyệt	—
Kiến Tân	153,	Nguyễn huỳnh Đức	—	Hoa Xuân	179,	Nguyễn cư Trinh	—
Khiêm Ích	34,	Tân Đà	—	Phúc Hiệp	260C,	Pasteur	—
Giai Thành (Ly Ky)	97,	N. An Khương	—	Kim Chi	45 A,	Ng. phi Khanh	—
Từ Ký	25,	Trịnh Hoài Đức	—	Bồi K+	66,	Ký Con	—
Phước Nguyên Long	76,	Trịnh Hoài Đức	—	Quảng Nam Hòa	48	Hai Bà Trưng	—
Hưng Phát	37,	Trương Tấn Bửu	—	Hồng Lợi Chánh	53,	Hồ văn Nga	—
Tân Hưng Thái	47,	Tháp Mười	—				

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Đạp đổ thành trì tư bản

Bên quận 9, người dân nghèo ở đây đang rất khổ vì nạn... nước, xin nói rõ nạn nước đây không phải là quốc nạn, mà là nước ăn, nước uống, nước giặt nước rửa bát, nước tắm...

Nguyên đạo xưa, ông "nhà nước" đã có nhã ý trông mấy cái "phông tên" công cộng với mục đích cao đẹp là để dân nghèo Thủ Thiêm có nước mà xài.

Nhưng rất tiếc là từ khi có "phông tên" dân nghèo Thủ Thiêm hình như chỉ trông thấy nước có. 1 ngày rồi là tắc tị cho tới nay tính ra cũng nhiều mùa xuân rồi.

Trong khi đó, một ông tư bản nào đó đã được nhà nước cho thầu cung cấp nước cho dân Thủ Thiêm với giá... cắt cổ.

Một vị nhân sĩ ở quận 9 cho biết chỉ xin dẫn một ống nước từ cửa vào nhà không đầy 3 thước, mà ông nhà thầu chém tới 30 ngàn. Đó là đối với những người kiếm ăn được, có chút đỉnh tiền.

Còn những dân nghèo mặt, phải mua từng gạnh nước giá còn đắt hơn nữa, không hiểu tại sao nhà nước lại chơi ác như vậy? Đắt "phông tên", mà lại không chịu cho nước chảy, như thế có khác gì cho dân ăn bánh... vè.

Theo sự điều tra riêng của Con Ong, thì hình như mấy quan phụ trách việc... nước ở quận 9 đã "ăn cỗ" với nhà thầu, cố tình không cho máy công cộng chảy để nhà thầu dễ bề thao túng và tha hồ chém dân nghèo.

Đắt nước chúng ta đã có quá nhiều "cai thầu". Từ cai thầu hoan hô đã đảo đến cai thầu hốt rác, khiến cho chế độ này đã bị mệnh danh là chế độ... cai thầu.

Cai thầu là bọn nào?

Chính là bọn tư bản tài phiệt. Bọn này cấu kết với tham nhũng để thao túng toàn thể các lĩnh vực xã hội. Chúng làm giàu trên xương máu chiến sĩ và trên mồ hôi nước mắt của giới nghèo.

Với số tiền phi nhân phi nghĩa đó, chúng lại tung ra để mua chức tước địa vị, ngõ hầu tiếp tục để đầu để cổ dân nghèo, tiếp tục bóc lột và hưởng thụ.

Bọn Con Ong sẵn sàng sát cánh cùng các lực lượng trẻ và khối dân nghèo vĩ đại Đạp Đổ Thành Trì Tư Bản Tài Phiệt, để đem lại sự công bằng cho xã hội.

Bình đẳng kinh tế

Sở dĩ xã hội này còn đầy rẫy bất công thối nát khối dân nghèo vĩ đại cứ tiếp tục khổ khổ và bọn thiểu số tư bản cứ tiếp tục bóc lột, là vì nhà nước không biết hoặc không muốn thi hành một chính sách Kinh tế bình đẳng.

Chính sách bình đẳng kinh tế là thế nào?

Là tạo cơ hội đồng đều cho toàn dân trong việc mưu sinh và thụ hưởng, là hiến dâng cho toàn dân—bất kể thành phần xã hội—cơ hội đồng đều để sinh sống để ăn học, để hành nghề, để bảo vệ sức khỏe.

Ví dụ con một ông phú xích lô, và con ông Tổng Thống cũng phải có cơ hội theo học bằng nhau và như nhau. Chỉ khi nào... con tôi, con anh con chúng ta... cũng đều được đi học như nhau tới nơi tới chốn như nhau, thì lúc đó xã hội mới gọi là có công bằng được.

Một thí dụ khác: 2 người cùng mắc một thứ bệnh, thì cũng phải có cơ hội để chạy chữa và uống thuốc như nhau. Không thể chấp nhận tình trạng bệnh anh giống bệnh tôi, nhưng tôi có tiền... nhiều nên tôi được chữa khỏi bệnh, còn anh nghèo nên anh phải chết.

Muốn như thế, thì phải làm sao cho giá thuốc được duy nhất và rẻ trên toàn quốc, và mọi con bệnh phải được hưởng tới tối đa và như nhau sự điều trị tại các bệnh viện.

Khi xã hội chưa có bình đẳng kinh tế, thì chưa hết bất công, do đó, dù có mang danh dân chủ, thì chỉ là dân chủ... què.

Giáo Dục bán chạp phở

Với quan niệm cách mạng xã hội đó, bọn Con Ong nhận thấy sự đòi hỏi của phong trào học sinh hiện nay (Đòi Công lập hóa các trường học) là một đòi hỏi chính đáng.

Muốn tiến dần tới sự công bằng xã hội, thì bước đầu tiên là chính quyền phải áp dụng chính sách công lập hóa trường học như phong trào SV-HS đang đòi hỏi.

Một vài anh "cai thầu giáo dục", vì nặng máu con buôn học đòi lễ thói của bọn tư bản tài phiệt quen bóc lột, đã lên tiếng chửi bới cao trào đòi công lập hóa cơ sở giáo dục của SVHS. Đây là một sự chống đối lão khoét.

Những anh ma đầu này đáng nọc xương đánh cho năm bảy chục cái roi mây vào đít. Còn bọn này thì xã hội còn khốn nạn nên giáo dục của Anamta sẽ trở thành thứ giáo dục bán chạp phở.

Cách đây hơn 100 năm triết gia Kant và gần hơn chút nữa triết gia Santayana đã từng khẳng định sự bình đẳng phải là bình đẳng cơ hội "nếu xã hội còn có những người trẻ chỉ đủ cơ hội để học hết tiểu học hoặc có những em bé không có cơ hội đi học trong khi có một thiểu số có cơ hội học tới nơi tới chốn thì chưa có bình đẳng.

Đông dao tân thời

Gần đến ngày bầu cử, trong dân gian bỗng xôn xao về một câu đồng dao tân thời như sau: "Nghị viên, Dân Biểu, nhà giàu gặp 3 hạng ấy chớ bầu làm chi."

Đi tới đâu người ta cũng nghe trẻ con đọc ề a. Không biết đây có phải là một "đòn" của các ứng cử viên nghèo tung ra để chống lại những trò ma giáo và những chương... Trần hưng Đạo của mấy ông ứng cử viên gốc Dân Biểu và gốc tư bản tài phiệt hay không.

Nhưng mấy bà già trầu thì lại giảng giải rằng câu đồng dao này trùng hợp với bệnh đau mắt cấp tính. Nguyên các đảng linh thiêng thấy mấy ông DB cũ lem nhem quá, và mấy ông Tư Bản làm giàu nhờ chiến tranh rất tội tệ, các Đảng Linh Thiêng sợ mấy ông này mà đắc cử sẽ làm cho đất nước thêm thối hoặc, dân nghèo khổ cực thêm, nên mới giáng bệnh đau mắt xuống Anamta. Để nhắc nhở dân Anamta phải "nhìn" cho kỹ trước khi quyết định cho lá phiếu vào thùng.

Và câu đồng dao trên cũng nhằm mục đích đó.

Đừng át giọng nhau kiểu này!

Gần đây, tụi Con Ong nghe thiên hạ bàn tán về vụ các quan đầu tỉnh và quí Cò mỗi tỉnh đã có vẻ uy hiếp và hù hê những nghị viên ủng hộ ông Kỳ. Tuy này dăm cả 100 0/0 là ông Kỳ rớt đài. Riêng tụi C.O cũng đêch bỏ phiếu cho ai hết tron Nhưng vốn máu giang hồ tụi C.O tới kỳ mấy vụ ý quyền bắt nạt lẫn nhau. Và càng khinh bỉ bọn nâng bi chạy theo thời. Kể dăm phủ suy ấy mới là đáng quí, còn phủ kê thịnh đương thời, thì... chớ cũng làm được. Mà riêng với bọn C.O lại chỉ thích phủ suy, Tuy nhiên, chỉ nghe nói tào lao, mà cóc lần nào thấy rõ bằng chứng.

Tình cờ hôm gần đây được nghe rằng: "Mọi tin tức của Thăng Kỳ và bè lũ, tuyệt đối không có loan, nếu chưa có lệnh... bên này, đó nghe" Liên có tiếng "Đạp" rất ư là kính cẩn của Ngài Giám Đốc lúc ấy chỉ còn chất hèn trong mình, mất bổ nó chất khí phách rồi... Nghe được chuyện trừ ếm này tụi C.O không thể tin Ông Thiệu đã chủ trương chèn ép quá lỗ như vậy! Chắc hẳn bọn gia nô quá sốt sáng nhìn chủ tướng đã bày đặt chuyện át giọng nhau thiếu mã thượng kiêu trên, Mong Ông Thiệu hãy lưu ý đứng để tại rề tiền giết hại ông bằng những trò cẩu lập miệng em không mấy cao thượng đó...

Cần nhấn mạnh rằng, tụi C.O rất phản đối vụ Ông Kỳ ra ứng cử, và đêm ngày cầu nguyện cho Ông Râu Kẽm đi doang luôn, cho bà Tuyết Mai, vui vẻ trước hết!

Phát giác động trời

Vào lúc gần ngày bầu cử, thiên hạ phun phè phê quá nhiều vụ động trời nào là nghị nhà lá Hồ Ngọc Cừ mà lại ở nhà lầu bự tổ mẹ, và làm kinh tãi tung bưng!

Điều tiết lộ kinh khủng thứ hai là hồi mới đây nghị họ Hồ nhào vô bảo lãnh cho hai mẹ con một thiếu phụ nợ bị cáo là Vi Si... Và sau đó đòi mẹ con nạn nhân phải đền ơn ngay.

Nguồn tin này do một nghị viện đồ thành tiết lộ hẳn là có giá trị.

ĐA DANH cầm tròng

Riêng về nhà tỉ phú Võ Văn Phát, đã dăm lộng ngôn bốc những rằng:

"Tại nhà báo tao năm đầu hết trơn vì... tại nó đến tao năm nì vài trăm ghim Tao OK tức khắc song tao bắt mở cái "công tại bằng của tao do đó đưa nào giờ nó, tao đưa ra tòa vì thiếu nợ ngân hàng sức mấy mà dám đụng độ đến tao."

Tên Phát nói nhà báo nào... Không rõ song chắc chắn tụi CO không có them nói chuyện với tên nhà giàu ở đơ này,

Tên Mèo hôn xươ

Liên mấy ngày qua Bà con đi qua đường Nguyễn v-Thoai, đã trông thấy hàng chục cô nàng, tha thướt áo quần xanh đỏ... đủ màu!

Họ có vẻ hăm học, hăm học có nào cũng đầy về sát khí đằng đằng.

Hỏi ra, mới biết có lối 60 nàng làm tại một nhà băng Mèo. Cái sở này mang cái tên là American express ở quảng 24-28 Ng- văn Thoại. Tại sở đó mới đây có xảy ra vụ đình công trong 2 ngày. Chiều theo lời kêu gọi của nghiệp đoàn công nhân các ngân hàng tại VN,

Câu chuyện đình công lằng nhằng... rắc rối ra sao? Ở đây nhà báo xin miễn bàn, Chỉ biết khi tờ mờ đứng ngó coi diễn tiến của vụ... "Lá Đe Tranh đấu" nhà báo đã không nén khỏi tức giận khi thấy thằng Mỹ, sếp sòng của American Express đã trốn mất... bốc lảo rằng: "Tụi mi... hãy vác cái cờ của sở này lên cửa dinh Độc Lập mà đình công. Ngay cả tụi mi... cũng cóc làm gì nổi tại tao đâu!" Mấy cô nàng uất quá vì nhục đến quốc thể đã kéo nhau đến dinh TT rồi chụp hình... Không rõ, màn sau ra sao? Song chúng tôi yêu cầu mấy ông Tỏi Cao hãy tổng cổ thằng Mỹ bóc lột này về nước, Còn chân chớ gì?

Màn trời chiếu đất

Một bà lão goá bụa 65t già cả lẩm cẩm, giữa ban ngày ban mặt bị trên 100 ông kẻ Địa phương quân, nhân viên công lực súng ống lưu đạn hăm hăm vào nhà cầm cái trát tổng cổ gia chủ ra khỏi nhà, đập phá đồ đạc và ngoạn mục hơn nữa là bê luôn cả một số nữ trang trị giá một Tề rưỡi của gia chủ trong lúc thừa hành công vụ. Đó là một vụ duối nhà hiếm có tại 19 đường Chi Lăng Châu Đốc, sự việc cướp ngày công khai này đã xảy ra ở tỉnh Châu Đốc một tỉnh có 30 nghìn một trăm phần trăm căn cứ theo báo cáo của nhà nước đầu tỉnh.

Ngày 26/7 tin đồn của hai tôn giáo lớn Cao Đài Phật giáo thấy sự bất bình đã họp với đồng bào thị xã Châu Đốc tổ chức biểu tình rầm rộ phản đối Ủy Ban liên Bộ và Chủ phố người gốc Bông, có công biểu ngữ yêu cầu Trung Tá đầu tỉnh can thiệp cho dân làng được nhờ nhưng kết quả gia chủ vẫn lằm cạch "màn trời chiếu đất" như thường lệ và quan đầu tỉnh vẫn coi như không thêm biết tới.

Có tin đồn ông chủ phố Huệ Kiều Thái trưởng Thành người có đồng bạc đã lấy Đức Thánh Trần mua cả nhà nước địa phương mua cả lính tráng, nhân viên công lực và nặng ký hơn nữa mua cả ngài L Đ V Tòa Thượng Thẩm để ký cái quy ết định màn trời chiếu đất trái ngược với Tòa dưới Sơ Thẩm đã xử cho gia chủ Hậu Hiến được quyền mua lại cái bất động sản của ông Lê công Phát mà bà già đã ở trên 40 năm qua.

Tôn giáo đã biểu tình mít tinh các nghị sĩ Ng, văn Chức Lê tấn Bửu cụ chủ tịch Hội Đồng Tỉnh Xã Trưởng cũng đến thấy chuyện bất bình chẳng tna đều đã nhập cuộc. bây giờ đến Con Ong thấy vậy cũng xin báo động với nhà nước, nếu đây là một vụ mua bán công lý, mua bán lính nhà nước bị đi đến như vậy thì thật là hết thuốc chữa.

Con Ong xin lớn tiếng hô to khẩu hiệu: người thuê nhà có nhà ở — và thỉnh cầu nhà nước ghé mắt coi tí cho dân lành nhờ và đừng để cho các tôn giáo địa phương òn ào chỉ vì một sự duối nhà bất công, e rằng có hại tới ngày bầu cử trọng đại sắp tới.

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY
In tại nhà in DÂN NGUYỄN
54 Võ Tánh Sài Gòn
Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820đ